

Naročnina mesečno
25 Din, za inozemstvo
40 Din — ne-
deljska izdaja o-
bsega 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Rusija priznana

»Štejem si v čast, da vam smem sporočiti to-le: Na sestanku Male zveze v Zagrebu dne 22. januarja 1934 so sklenili vsi trije zunanji ministri, da je prišel ugodni trenutek, da države zaveznice Male zveze vzpostavijo normalne diplomatske odnose s sovjetsko Rusijo, kakor hitro bodo za to podani potrebni diplomatski in politični pogoji. Po mojih pogovorih z vami, gospod ljudski komisar, v prvih dneh meseca junija, je stalni Svet Male zveze v Ženevi ugotovil, da diplomatske in politične razmere sedaj dovoljujejo, da postopa vsaka članica Male zveze v pravem trenutku po sklepih zagrebškega sestanka.«

S temi besedami sta v soboto popoldne češkoslovaška in Rumunija prekinili 15 let trajajoče nenormalno razmerje ter sta naznanili komisarju za zunanje zadeve sovjetske Rusije, da bosta imenovali polnomočne poslanike v Moskvi. Litvinov se jima je zahvalil v kratkem pismu, da »je srečen, ko sme javiti, da bo njegova vlada imenovala polnomočne poslanike v teh dveh državah.«

Zadnje mesece se je o »normaliziranju odnosov z Rusijo« — diplomati so nalašč opustili izraz »priznanja sovjetske Rusije«, da bi nikogar ne žalili — toliko govorilo, da je težko trditi, da nas je sobotna vest presenetila. Resnično je le, da je vsa Evropa tega pričakovala in da je sobotna izmenjava pismen le neobhodno potreben izid večmesečnih pogajanj in razgovorov. Še več, v kolikor tiče češkoslovaške same, tudi ne bomo smeli govoriti o kakšni veliki politični senzaciji, saj je znano, da je naša severna slovaška sestra vzdrževala s sovjetsko Rusijo že dolga leta trajne zveze, ki jim je manjkalo le privedenih diplomatskih. Takoj namreč po ustanovitvi češkoslovaške, v aprilu l. 1920 že, sta praška in ruska vlada izmenjali zelo prijateljski noti, v katerih ena in druga podčrtavata vsaka svojo najboljšo voljo, da kmalu pride do rednih odnosov. V juniju 1922 pa je bila med obema državama celo podpisana posebna »začasna pogodba«, v kateri sta obe državi uredili razna vprašanja, kot recimo usodo češkoslovaških ujetnikov v Rusiji, nadalje medsebojne trgovinske razmere, posebno pa delovanje češkoslovaške trgovine na ruskem ozemlju. Že takrat, torej pred 12 leti, sta si dali obe državi trdno obljubo, da bosta ostali nevtalni, če bi ena ali druga bila zapletena v vojno s kakšno tretjo državo. Kmalu nato sta bili ustanovljeni trgovinski delegaciji v Moskvi in Pragi, ki sta obe uživali vse privilegije diplomatskih zastopstev. S sobotnimi pismi se v razmerju med Rusijo in Češkoslovaško dejansko ne spremeni ničesar, ker se bosta trgovinski delegaciji čez noč spremenili v redna diplomatska zastopništva.

Vprašati se moramo le, zakaj je naša severna sestra tako dolgo čakala. Na to bomo morali odgovoriti z besedami dr. Kramara na mirovni konferenci, »da nacionalna carska Rusija ni dobila naslednikov, marveč neko zvezo sovjetskih socialističnih republik, ki je češko narodno revolucijo pustila v nemar in mesto da bi gojila narodno slovaško zamisel, šla na mednarodno polje, da zaneti mednarodno revolucijo. Razočaranje je očitno minulo in dejstvo, da so »odnosaji normalizirali« — ravno v Ženevi, govori že dosti jasno, da v obeh praške vlade Rusija l. 1934 ni tista, ki je l. 1920 izdala slovaške ideale. Ne- previdno govorenje nemških državnikov o korakovanju germanstva proti vzhodu je ohladilo ruske revolucionarje in rusko vlado opozorilo na neizprosnost sovraštvo, ki ga Nemec goji do Slovanov, ter jo tako potisnilo med države, ki se hočejo boriti za nedotakljivost svojih ozemelj. Zveza socialističnih sovjetskih republik stopa v ozadje in na njeno mesto stopa Rusija, s konservativnim političnim programom, ki se ujema z bitnimi težnjami Francije in držav Male zveze, proti rušilec evropskega zemljevida, kamor spada v prvi vrsti Nemčija. Ta misel je bila za Prago odločilna in je prišla do izraza v vzpostavitvi normalnih odnosov med obema državama.

Drugeče je seveda z Rumunijo, ki je edina med državami Male zveze, ki ima z Rusijo skupne meje, in ki ima z njo tudi osnovna nesoglasja. Med Rusijo in Rumunijo leži Besarabija, ki si jo je Rumunija ob razpadu carske Rusije na nekoliko čuden način osvojila in si prilastitev pustila tudi na ravno tako čuden način potrditi od konference veleposlanikov v Parizu, ki ni imela nobene pravne pravice, da razpolaga z nekdanjimi ruskimi ozemli. Rusija je takrat izjavila, da takšne prilastitve ne prizna in je na istem stališču ostala tudi do današnjega dne. Uradno obvestilo, ki govori samo o »normaliziranju diplomatskih odnosov«, ne omenja niti v slutnji besarabskega vprašanja in izraža samo željo, »da bosta oba naroda v bodočnosti skupno delala za ohranitev svetovnega miru«. Kako je bilo rešeno vprašanje Besarabije, ostane zaenkrat tajna. Morda misli Rumunija, da je z ozirom na prijateljsko zблиžanje med Rusijo in Francijo, ter z ozirom na veliki vzhodni pakt o nenapadanju in o medsebojni pomoči, ter predvsem z ozirom na to, da bo Rusija v kratkem času postala članica Zveze narodov, podanih dovolj trdnih jamstev, da Rusija ne bo nikdar hotela z orožjem reševati vprašanja pripadnosti Besarabije. Saj določa člen 10. pakta Zveze narodov, ki bi postal obvezen tudi za sovjetsko Rusijo, »da se člani Zveze narodov med seboj obvežejo spoštovati nedotakljivost ozemlja in obstoječo politično neodvisnost vseh članic ter jih tudi pred vsakim zunanjim napadom braniti. Saj odpira člen 19. istega pakta Zveze narodov tudi možnost, da se obmejni spori rešijo s mirovnimi sredstvi, če tako želita obe stranki, ki prihajata v poštev. Na ta način bi bilo besarabsko vprašanje mirno odloženo, Rumunija ima v rokah trdna mednarodna jamstva, Rusiji pa ni bilo treba dati izjav, ki bi jih kot velečila, ki je bila pravno okrnjena, ne mogla nikdar dati.

Razlogov torej, ki so dovedli države Male zveze do solidarnega sklepa, da prekinejo 15 letno nenormalno stanje, ne bomo iskali na gospodarskem polju, ker je češkoslovaška trgovinska bilanca z Rusijo kljub normalnim trgovinskim zvezam za 30 milijonov Kč pasivna, da ne omenjamo romunske, ki je sploh ni in je v doglednem času tudi ne bo. Razlogi so v prvi vrsti politični in jih lahko razumemo in tudi upravičimo le v okviru relikeke zbiranja, ki se vrši v Evropi pod vod-

Nova zveza: Anglija, Italija, Nemčija, Madjarska?

Angleška ofenziva proti rusko francoski zvezi

Sestanek Mussolini-Hitler

London, 11. junija.

Londonski diplomatski krogi so glede na »rezultate« razorožitvene konference v Ženevi zelo rezervirani, zato pa je angleški tisk veliko bolj zgovoren in ne prikriva nejevolje, ki vlada med merodajnimi činitelji velikobritanske zunanje politike, da se Francija misli zvezati s Sovjetsko Rusijo in pri tem potegniti s seboj svoje zaveznike. Angleška diplomacija je preveč izkušena in pametna, da bi temu odkrito nasprotovala, in je dala celo takorekč svoj plačet na francoski načrt. Prav nič pa ne smemo dvomiti o tem, da bo Velika Britanija, kakor hitro bo francosko-ruska aliansa golova stvar, proti njej z vsemi silami intrigirala. V tem oziru je značilno, da se zadnje čase zopet opaža močno zблиževanje med Anglijo in Japonsko, kojih prijateljstvo se je bilo zaradi daljnovzhodnih vprašanj nekoliko ohladilo. Okrepitve Rusije je na vsak način tisto, kar bo Anglija vsekdar dosledno ovirala, in ne bo do se veliko motili tisti, ki vidijo tudi v nameri Roosevelta, da stopi z Japonsko glede pacifiškega vprašanja v direktne stike, delo angleške diplomacije. Anglija pač že sedaj misli na to, kako bi alijansa med Francijo in Sovjetsko Rusijo na tistem postavila na pot pregrado.

Barthoujev obisk v Londonu

Na zunaj pa se vse to godi pod videzom okrepljenega prijateljstva med Francijo in Anglijo. G. MacDonald je celo g. Barthouja povabil v London, kamor se bo ta julija meseca v resnici tudi podal. Kakšen namen ima s tem obiskom Francija? Nobene drugega kakor ta, da bi se Anglija spoprijaznila s francosko-rusko politiko in jo takorekč sankcionirala. Barthou bo svojemu kolegi Simonu pojasnil, da je na vsak način treba prej zagurati po mirovnih pogodbah ustvarjeno stanje ter var-

nost Francije in njenih zaveznikov. Preden se bo mogla Nemčiji priznati enakopravnost glede oborožitve. Ko bo ta varnost s pomočjo Rusije zagurana, potem ne bo več ničesar stalo na poti angleški in tudi francoski želji, da se Nemčija vrne v Ženevo in da se tam velesile začnejo z njo razgovarjati, pod kakšnimi pogoji naj bi se ji priznala zopetna oborožitev in v kakšni izmeri.

Anglija želi Francijo nadzirati

Kakšen namen pa je vodil Anglijo, ko je povabila g. Barthouja v London? Tudi to ni težko uganiti. Anglija, ki ni hotela Franciji garantirati, da ji bo v slučaju potrebe, če bi kdo napadel njene meje, priskočila na pomoč, noče podreti vseh mostov, ki jo vežejo s Francijo in želi celo še bolj naglasiti njuno medsebojno prijateljstvo. To pa v prvi vrsti zato, da bi francoska politika po svoji novi orientaciji v smislu najožjega političnega in vojaškega sodelovanja s Sovjetsko Rusijo ne ostala brez vsake kontrole in da bi mogla Anglija vplivati nanjo, da bi njena alijansa z Rusijo ne prekoračila gotovih mej.

Najvažnejši diplomatski dogodki bližnje bodočnosti

Bodoči potek mednarodne politike, potem ko se je razorožitvena konferenca v Ženevi popolnoma izjalovila, bo torej zelo zanimiv. Na eni strani se bo ustvaril blok evropskih držav pod vodstvom Francije in Sovjetske Rusije, ki ga bo na drugi strani skušala Anglija držati v gotovih mejah. Čisto nesigurno je, kam se bo nagnila Italija, ki zaenkrat balansira med svojo načeloma antifrancosko revizionistično politiko na eni in med nevarnostjo nemškega imperializma, ki ogroža tudi njo, na

drugi strani. Najvažnejši mednarodni politični dogodki bodo sledeči: 1. obisk jugoslovanskega zunanjega ministra Jevtiča v Parizu, 2. obisk gosp. Barthouja v Bukarešti in Belgradu, 3. gori ome-njeni obisk g. Barthouja v Londonu, 4. sestanek med Mussolinijem in Hitlerjem, kojega datum še ni določen, in 5. eventualni obisk g. Barthouja pri Mussoliniju, ki ga pa ni pričakovati pred oktobrom mesecem. Kakšen bo rezultat teh obiskov, ni še mogoče vedeti, pač pa bo Francija med tem časom ne glede na rezultate teh obiskov izgradila svojo alianso z Rusijo v podrobnostih. Drugo leto pa se nam obeta enako važen diplomatski dogodek, to je pomorska konferenca med Anglijo, Japonsko in Severno Ameriko, ki je sicer stvar zase, je pa v najbistvenejši zvezi s političnim položajem v Evropi. Angleški delegat na razorožitveni konferenci Eden, ki se je z drugimi diplomati vred vrnil s te konference domov, ker je vsako razgovorjanje v Ženevi izgubilo vsak smisel, je svojim volivcem v Warwicku dejal, da na razorožitveno pogodbo ni misliti, kakor ni misliti na splošen mednarodni sporazum v Evropi. Zato tudi ni misliti na obnovu mednarodne trgovine, koje izboljšanje je bistveno odvisno od takega sporazuma. Glavna mednarodna vprašanja, je dejal, so ostala nerešena. Navzlic temu pa je mednarodna napetost popustila.

V Ženevi sami so ostali samo razni odbori razorožitvene konference, ki bodo ubijali čas z raznimi ne preveč resno mišljenimi tehničnimi vprašanji...

★

Pariz, 11. junija. AA. Havas poroča iz Rima, da se predsednik italijanske vlade Mussolini sestane z nemškim državnim kanclerjem Hitlerjem v četrtek 14. t. m. v bivšem kraljevskem dvorcu v bližini Padove.

Hitlerjevski teroristični val v Avstriji

Samoobramba ljudi

Vlada je izdala naredbo, ki pooblašča občine, da same organizirajo oborožen odpor proti teroristom

Dunaj, 11. junija. TG. Medtem ko je vlada včeraj ves dan zasedala in se posvetovala, kaj naj ukrepe proti teroristom, so narodni socialisti izvršili zopet celo vrsto atentatov. Sama vlada prizna, da jih je bilo nad 20 in sicer jih je bilo več v pokrajini kakor na samem Dunaju. Ni mogoče obširno naštetih vseh atentatov, trdi pa se lahko, da ni ceste in niti železniške proge, kjer bi po teroristih ne bila povzročena večja ali manjša škoda. Vlada je opustila dosedanja svoja taktična zatajevanja in je priznala javnosti, da je izvršenih mnogo atentatov, vendar pa vse kaže, da ob času, ko je to sporočila javnosti, še sama ni imela popolne slike o številu atentatov in o razdejavanju.

Narodni socialisti so bili v svojih poročilih mnogo hitrejši od državne policije. Vesti so z neverjetno naglico prihajale po neznanih kanalih na Dunaj, kar dokazuje, kako spretno so narodni socialisti zgradili svoje organizacije, ki jim policija ne more priti v okom. Policija je sicer aretirala več atentatorjev, toda to so po večini otroci, medtem ko iniciatorji stojijo v ozadju in se smejejo v pest. Pravi zločinci se ne pokažejo niti iz hiš in so se takorekč sami internirali, medtem ko razruševalna akcija teče dalje tako spretno, da je policija skoraj brez moči. Škoda, ki so jo včeraj povzročili teroristi s številnimi atentati, gre v ogromne zneske in nihče ne more več zanikati, da je bil v teku včerajšnjega dne hudo zadet tujski promet. V Avstrijo, zlasti na Dunaj, je prišlo v zadnjih dneh mnogo Američanov, Angležev in drugih inozemcev, ki pa so se po terorističnih akcijah skoraj vsi odpeljali po najkrajši poti na Madjarsko, po večini v Budimpešto.

Avstrijska legija

Včeraj se je drugič zgodilo, da je nemško mejo prekorčali tudi oddelek takozvane »avstrijske legije«, ki je prišel na avstrijsko ozemlje in kakor se uradno priznava, vrgel z dinamitom v zrak neki

objekt. To je bilo pri Seefeldu. V zrak je zletela dragocena turbina družbe Pillerseckkraftwerke na Arlberškem. Materijalna škoda znaša 250.000 šilingov. Dunajčani sami so vsi iz sebe in pravijo, da je postal položaj »ungemütlich«.

Na Dunaju so narodni socialisti izvršili več atentatov z eksplozivom in sicer na poštne urade, judovske hrame, polili pa so s petrolejem plavalni bazen v stadionu, na nogometnem igrišču v stadionu pa so razstresli ogromno množino črepih, ki jih danes pobira veliko število delavstva.

Na merodajnih mestih izjavljajo, da vlada kljub gnusnim dejanjem in intenzivnosti teroristov ne bo popustila proti manjšini zločincev. Vlada napoveduje, da bo v bodoče brezobzirno postopala tudi

Po naglem sodu ...!

Danes so se pričele pred tukajšnjim izrednim sodiščem za zaščito države razprave proti posameznim atentatorjem, ki jih je policija aretirala. Ob 9.11 se je pričela razprava proti Romanu Köberlu iz Wella, ki je v petek položil peklenški stroj pred vojaško skladišče. Vendar pa se v tem slučaju ne bo mogla izreči smrtna obsodba, ker je Köberl star komaj 17 let. Köberl je mirno priznal, da je kriv in da je v resnici položil peklenški stroj pred vojaško skladišče. Trdi, da je dobil nevarno orožje od nekega Katzelbergerja dne 2. maja, ki je pobegnil v Nemčijo. Za izvršitev atentata mu je Katzelberger izplačal 15 šilingov.

Ob 10 se je pričela razprava proti 19 letnemu Josipu Rotterju, ki je tudi v petek v 21. dunajskem okraju dvignil z dinamitom v zrak električni transformator, pri čemer je bil tudi sam ranjen, kar ga je izdalo. Tudi njega ne bodo mogli obsoditi na smrt, ker še ni izpolnil 20. leto.

Vihar na Salvadoriu 2000 mrtvih

San Salvador, 11. junija. p. Sele sedaj prihajajo vesti o ogromni vremenski katastrofi, ki je povzročila ogromno škodo v srednjeameriški republiki San Salvador. Samo v mestu Salvador so viharji zahtevali okoli 300 smrtnih žrtev. Vse zveze v državi so prekinjene in tako cenijo v najbližji okolici glavnega mesta San Salvador, da je okoli 2000 smrtnih žrtev. Škoda, ki je bila povzročena radi elementarnih katastrof, gre v milijon dolarjev. Ker so vse zveze z notranjostjo pretr-

stvom Francije in Rusije proti vsem onim državam in državicam, ki bi rade nekaznovano rovarile proti obstoječemu političnemu redu, ki so ga ustvarile mirovne pogodbe. Rusija je stopila z obema nogama v Evropo. Politično govorjeno je boljše, da se ne nahaja v oni skupini, ki nam streže po življenju.

gane, se je dvignil na pregledovalni polet vodja letališča panameriske letalske družbe v glavnem mestu. Vseposvoda je videl ogromne vdore zemlje, vse reke so se izpremenile v hudournike ter nosijo s seboj nebroj trupel. V reki Lepma je opazil, da je gledal iz vode dimnik nekega rečnega parnika, ki se je potopil gotovo s številnimi človeškimi žrtvami. Cele vasi so popolnoma uničene. Predsednik republike je takoj začel z organizacijo velike pomožne akcije. Ker je že nastopilo pomanjkanje živil, je odredil, da se čene živil ne smejo zvišati. Nadalje je bilo z izrednim dekretom določeno, da se dovoli popolnoma prost uvoz pšenice in riža za tri mesece brez kakršnekoli carine. Skupno število ljudi, ki so si rešili le golo življenje, gre v desetisoče. Povsod primanjkuje stredo za tolikšno število prebivalstva, ki mora prenočevati v najprimitivnejših bivališih.

proti najmanjšim dejanjem, ki bi bili v škodo javnega reda.

Samoobramba

Čuje se, da so se osnovali na poziv vlade posebni kmetijski oddelki, ki bodo spadali pod vodstvo državne eksekutive, ki pa bodo imeli široka pooblastila. Uradno se je tem oddelkom zagotovilo, da ne bodo kaznovani za manjše prestopke. Ti oddelki bodo torej imeli svobodne roke, da pretepejo vsakogar, ki jim bo sumljiv, ne da bi zato odgovarjali pred državno oblastjo. Istotako se z največjo strogostjo nastopa proti uradnikom, ki tajno ali pa javno izražajo simpatije do narodnih socialistov. Na štajerskem je bilo samo včeraj odpuščenih 68 državnih in samoupravnih uradnikov, po večini učiteljev in profesorjev. Danes pričakuje iste usode 150 uradnikov, vsi iz štajerske. V bodoče ne bo merodajna za odpust iz službe in preganjanje dokazana pripadnost k narodnim socialistom, ampak bo že dovoljen razlog za odpust iz državne in samoupravne službe simpatija do narodno-socialističnega pokreta. Jasno je, da se bodo zaradi tega vršile na vse strani denunciacije in da bodo zaradi take odredbe prizadeti tudi oni, ki morda ne bodo niti krivi.

Tretja razprava pred izrednim sodiščem pa se bo vršila proti Alojziju Braunu iz Salzburga, ki je pred par dnevi izvršil bombni atentat v nadškofjskem poslopju in pa v neki gostilni. Kakor smo že poročali, je policija po aretaciji našla pri Braunu dopis, ki ga je pisal sam Braun in v katerem je po izvršenem nalogu sporočal monakovskemu vodstvu narodnosocialistične stranke za Avstrijo.

Od včerajšnjih atentatov je največji oni v Steinhausu na Semeringu, kjer je moral biti zaradi ruševin, ki jih je povzročila eksplozija, ustavljen promet.

Dunaj, 11. junija. b. V pretekli noči in danes dopoldne je bilo izvršenih mnogo preiskav v stanovanjih narodnih socialistov. Policija je doslej zaplenila 43 bomb in 117 ročnih granat, kar vse je nemškega izvora. Policiji pa se je posrečilo aretirati samo eno osebo, medtem ko so vsi ostali narodno-socialistični pristaši, ki so bili zapleteni v atentate, pravočasno pobegnili.

★

Basni iz Ženeve

Pariz, 11. junija. c. Dopisnik »L'Oeuvre« javlja iz Ženeve, da so se te dni tam vodili zelo obširni razgovori o vpostavitvi Habsburžanov v Avstriji in na Madjarskem. Po teh razgovorih bi bil Oto najprej oklican za avstrijskega cesarja, nato pa bi bil kronan še za madjarskega kralja. Dopisnik »L'Oeuvre« trdi, da so že vse priprave izvršene Na Dunaju so vse priprave izvedli dr. Dollfuss, knez Starhemberg in nadvojvoda Evgen. Italija sama je baje pri teh razgovorih sodelovala in je prietala na ta načrt pod tem pogojem, da se Oto poroči z najmlajšo hčerko italijanskega kralja »L'Oeuvre« trdi, da bo dr. Dollfuss ta načrt izvedel kot zadnje sredstvo proti Anshlusu.

Iz Španije

Madrid, 11. junija. c. V Španiji še zmerom trajajo delavski nemiri, ki se zmeraj bolj širijo. Pri spopadih sodelujejo sedaj že žene in otroci. Tako je bilo včeraj pri nemirih na madridskih ulicah težko ranjenih 5 otrok in 2 ženske.

Bogoljub Jevtić v Parizu

Slovesen sprejem našega zunanjega ministra v Parizu

Pariz, 11. junija. AA. Jugoslovanski zunanji minister g. Bogoljub Jevtić je prispel v Pariz s svojo soprogo, sredi ob 22. Na lyonski postaji ga je pozdravil jugoslovanski poslanik v Parizu g. dr. Miroslav Spalajković. V imenu francoske vlade sta ministra Jevtića pozdravila šef protokola g. DeFouquier in šef kabineta g. Barthouja g. Rochat. Na postaji je bil tudi francoski poslanik na jugoslovanskem dvoru g. Paul Emile Naggia. Prisotni so bili tudi romunski poslanik g. Cesianu, češkoslovanski poslanik g. dr. Osuski, grški poslanik g. Politis, general Henry, bivši poveljnik francoske vojske na vzhodni fronti, general Lerroux, jugoslovanski vojaški odposlanec v Parizu general Marko Mihajlović, in mnogo drugih odličnih zastopnikov francoskih in jugoslovanskih ustanov.

Bogoljub Jevtić in zunanji minister francoske republike Louis Barthou sta imela danes dopoldne od 10.30 do 10.40 kratek razgovor v zunanjem ministertvu. Nato sta se napotila v spremstvu jugoslovanskega poslanika v Parizu dr. Miroslava Spalajkovića k ministrskemu predsedniku Doumergu. Jugoslovanski zunanji minister Bogoljub Jevtić je zatem obiskal ministra vojske maršala Petaina in senatorja Berengerja, predsednika senatnega odbora za zunanje zadeve. Ti dopoldanski obiski so bili predvsem protokolarnega značaja. Popoldne se prično stvarni francosko-jugoslovanski razgovori. Razgovori se bodo popoldne nadaljevali.

Zelo obširno piše o tem obisku politični in diplomatski urednik velikega dnevnika »Echo de Paris«: Pertinax, pod naslovom »Prijetelstvo med Francijo in Jugoslavijo«. Pisec pravi med drugim, da je Francija srečna, ker more v Jevtiću pozdraviti enega izmed glavnih pobornikov miru v srednji in vzhodni Evropi. Ti napori trajajo že leto dni. Jevtiću gre tudi velika zasluga za zblizanje Male zveze s pogodbo od 16. februarja 1933 in za podpis balkanskega sporazuma. S tem sporazumom sta se Grčija in Turčija izjavili za aktivno obrambo obstoječih mirovnih pogojev. To delo pa je treba še dokončati. Zdaj je treba obe, nedavno tega usta-

novljeni skupini držav (Jugoslavija in Romunija) pripadati eni in drugi) spraviti v sklad z zunanjo akcijo Sovjetske Rusije. Dobro bi bilo, da bi s to novo ligo sodelovalo čim več držav. Nam ni do tega, kakor je to že poudaril francoski zunanji minister Barthou v Zenevi, da kogarkoli obkolimo. Prepričani pa smo, da je treba obrambo proti morebitnemu napadalcu že vnaprej pripraviti. Ne gre za obkoljevanje, vendar naj neki napadalec dobro premisli, kaj delajo. Casa, ki ga bo prebil jugoslovanski zunanji minister v naši sredi, ne bodo porabili za poklone in za vpludne fraze. Ze zdaj je mogoče zavesti vprašanja, o katerih bo minister Jevtić razpravljal s francoskimi državniki. Predvsem bo šlo o stališču Italije in Bolgarske napram Mali antanti in državam, ki so podpisale balkanski sporazum. Francija bi rada videla, da bi sklenili trojni pakt med njo, Italijo in Jugoslavijo. Ta pakt naj bi odstranil nezaupanje, ki ga je v Rimu povzročila pogodba med Francijo in Jugoslavijo iz leta 1928. Italija je nato odpovedala svojo pogodbo z Jugoslavijo iz leta 1924. Zaradi jugoslovanske trgovine in tudi splošnih razlogov je minister Jevtić v tem oziru mnenja, ki ga zastopa tudi francoska vlada. Zal pa v Rimu ni dosti dobre volje.

Izgledi z Bolgarsko so zaradi najnovejših izpremenb mnogo bolj. Zdaj je mogoče reči, da je pristop Bolgarske k balkanskem sporazumu izven dvoma. Minister Jevtić dela v tem oziru zelo mnogo.

Pertinax piše nato o pomenu balkanskega sporazuma za ohranitev mednarodnih pogojev. Dalje naglašuje, da je Mala zveza vedno energično pobijala vsak poizkus habsburške restavracije v Budimpešti ali na Dunaju. Bodoče sodelovanje med Malo zvezo in Sovjetsko Rusijo, pravi Pertinax na kraju, bo izdatno okrepilo sistem za varstvo meji. Glede na sedanja prizadevanja v Zenevi, naj bi države sklenile pakt o medsebojni mednarodni pomoči, ni težko sklepati, kolikšne važnosti je sedanji obisk jugoslovanskega zunanjega ministra Jevtića v Parizu.

Svetlovna moč framonstva

»Grazer Volksblatt« od 10. junija objavlja zelo poučen članek o svetovni framonsteriji, ki ga je napisal znani dunajski framonster, ki je bil že v 33. stopnji, a se je spreobrnul in postal dober katoličan ter sedaj razkriva početja framonsterijskih lož. »Slovenčev« braveli bodo ta članek s pridom čitali.

Neki odlični dunajski dnevnik je pred nekoliko dnevi razpravljalo o »Modri knjigi svetovne framonsterije«, ki je ravnokar izšla in ki daje pravi vpogled v dejansko moč tajne organizacije svobodomislovcev ali svobodnih zidarjev. Isti list je citiral tudi nekaj posnetkov iz imenovane knjige in sicer o moči framonsterije v Zedinjenih državah. Tako je navedel, da je sedanji predsednik Zedinjenih držav odlični framonster, ki je dosegel že 32. stopnjo in da je on sedaj že 12. framonsterijski predsednik Zedinjenih držav. Nadalje je list navajal, da je od 50 državnih guvernerjev v Zedinjenih državah 36 framonstov, ter da se nahaja v senatu nič manj kot 339 framonsterijskih senatorjev. Vrhovna framonsterijska loža v Washingtonu »Vrhovni svet škotskega obreda« je predložil sedanji ameriški vladi tudi celo vrsto predlogov, med njimi predlog o popolni ločitvi cerkve od države, nadalje predlog, da se verskim šolam ne sme dajati nobena državna podpora in predlog o uvedbi demokratične, to je brezverske, za vse ameriške otroke obvezne šole. Iz tega sledi, da je framonsterija v Severni Ameriki prešla v kulturno-bojno ofenzivo.

In to je tudi, kar preseneča. Če bi slišali podobne vesti o delovanju framonsterijskih lož v Mehiki, bi nas to ne presenetilo. Kajti o brezobzirnem boju liberalizma in svobodomislovstva proti katoliški Cerkvi v Mehiki smo že dosti dobro poučeni, čeravno ni mogoče beležiti vseh dogodkov, ki so se dogodili. Ravnokar je začel novo protikatoliško borbo guverner države Sonora v Mehiki Rudolfo Calles, sin zloglasnega predsednika Callesa. Ko je časopisje poročalo o novih preganjanjih in namigavalo, da obstoje zveze med framonsterijskimi ložami in med kulturnobojniki, so framonsteri hoteli vsako zvezo zanikati. To pa ni res, kar dokazujejo sledeče zanimive podrobnosti. Med predsedniki mehiških republik je njih je namreč dozdaj bilo že 11 članov framonsterijskih lož. In ravno v dobi, ko so bili mehiški katoličani proglašeni za brezdomce in za brezpravno živino, so vladali zaporedoma kar trije framonsterijski predsedniki mehiškega državo. Vsi trije so stali zelo visoko, saj so dosegli že 33. stopnjo framonsterijske popolnosti: od 1924 do 1928 je vladal trinog Plutarco Calles, od 1928 do 1930 krvočoloni Emilio Gil, sedaj pa razsaja framonsterijska paša Pascual Rubio.

Mehikiške lože so vedno bile politične. Ze pred 100 leti, leta 1833, je Vrhovna mehiška loža izdala program, v katerem je postavila borbo proti katoliški cerkvi in proti udejstvovanju katoličanov v javnem življenju na prvo točko. Druga točka programa je borba za civilni zakon, tretja pa borba za brezversko svobodomiselnost šole. Mehikiška liberalna stranka je popolnoma v framonsterijskih rokah, tako da se voditelji liberalizma imenujejo kar javno »Yorkinos«, kar znači: člani velike lože »Yorkskega obreda«.

Te uvodne besede naj zadostujejo, da odprejo katoličanom oči, kako je framonsterija, predvsem po svojih romanskih (italijanskih, francoskih ter

španskih) odsekih neprestano vodila strupeno borbo proti katoliški cerkvi. V vseh romanskih ložah prevladuje že od nekdaj najbolj strupeni duh, ki ga jim je vili vrhovna framonsterijska loža v Parizu, »Veliki Orijent«. Pariz je najmočnejša trdnjava svetovne framonsterije in je borba, ki se je zadnje čase začela med Francozi proti tiraniji pariške lože, že iz tega stališča zelo zanimiva. Ali ni značilno, da so še nedavno francoski bojovniki, ki so prišli iz vseh krajev Francije in obsegajo vse stanove, v posebni spamenici zahtevali od predsednika Doumerguea, naj odstrani škodljivi vpliv tajnih framonsterijskih organizacij in naj razpusti vse framonsterijske lože.

Dne 23. majnika 1934 se je vsrilo v Parizu velikansko protestno zborovanje, ki mu je načeloval bivši pariški župan de Launay in kjer smo prvič slišali o »Protiframonsterijski ligi«, ki si je stavila nalogo, da očisti francosko javno življenje framonsterijske nesnage. Prisostvovalo je veliko število poslancev in senatorjev, ki so si izvolili za častnega predsednika poslanca Henriota, najbolj agilnega agitatorja proti udeležencem Stavijskega škandala. Zborovanje je sklenilo resolucijo, v kateri poziva predsednika vlade, naj nemudoma razpusti vse framonsterijske lože, ker sicer grozi domovini nevarnost, da postane žrtev mednarodne framonsterijske zavoje.

Lahko rečemo, da je v Franciji dovolj znakov za to, da se med zdravim javnim mnenjem dviga pokret, ki hoče uničiti framonsterijsko-demokratičen parlament in tako za vselej iztrgati Francijo iz vpliva svobodnih zidarjev. Toda s tem ni rečeno, da bo jutri še sijalo solnce. Framonsterstvo se je v Franciji ugnedilo zelo globoko, razpletlo je svoje korenine na široko, zasedlo je večino vsa vplivna mesta v politiki in v gospodarstvu, vse preveč se je tudi razposlo v takimenovani družbi, da bi bilo mogoče sanjati o tem, da ga bodo uničile protiframonsterijske resolucije. »Veliki Orijent«, ki je osrednja vrhovna organizacija, ima pod seboj 529 framonsterijskih lož, poleg tega pa še poseben zbor framonstov višjih stopenj, kamor spadajo večina vsi nekdanji in aktivni ministri. Slabi odnosi med Francijo in Italijo imajo svoje vzročno ozadje tudi v framonsterstvu. Mussolini je razgal in razpustil vse lože v Italiji. Njihovi visoki člani so večino pribežali v Francijo, kjer so ustanovili svojo posebno framonsterijsko organizacijo »Italia« in »Italia nuova« in kjer se srečujejo neprestano s svojimi francoskimi brati višjih stopenj.

Toda francoska framonsterija se ni zadovoljila samo z delovanjem v poltajihih krajevnihi ložah, ona si je po zgledu drugih pokretov ustvarila tudi svojo lastno udarno organizacijo, ki si je nadejala ime »Zveza za človečanske pravice« (Ligue des droits de l'homme), ki šteje po vsej Franciji okrog 280.000 članov. To so nekako oddelki framonsterije v podeželju. Značilno je posebno dejstvo, da pride skoraj vsak zakonski predlog pred odbor te Zveze za človečanske pravice, da ga odobri ali odkloni, nakar razpravlja o njem vrhovna loža in da pride še le potem, če se to sploh zgodi, pred parlament.

Za l. 1933-34 je Veliki Orijent v Parizu predložil svojim ložam sledeča vprašanja v obvezeni študij: 1. Fašizem in sredstva za njegovo pobijanje. 2. Finančna obnova Francije. 3. Kako pridobiti mladino za framonsterijske ideale. 4. Razorožitev in mednarodna varnost. 5. Razkroj verskega vpliva na vodstvo države.

Prisilno delo v Bolgariji

Ze vlada Stambolijskega je takoj prva leta po vojni uvedla v Bolgariji prisilno delo. Po zakonu so k prisilnemu delu obvezani vsi moški med 20. in 40. letom in vse ženske med 16. in 30. letom. Vsak Bolgar mora toraj staviti en del svoje delavne sile na razpolago državi. Delavni čas traja za mlade Bolgare 8 mesecev, za dekleta pa 4 mesece. Za storjeno delo ne dobe v denarju nobene plače, ampak le oskrbo, obleko, stanovanje in poduk. Po odsluženju delavni dobi še mora potem vsak Bolgar vsako leto do izpolnjenega 40. leta javiti k dva do tri tedenski delovni vajam. V stalnih taboriščih je navadno skupaj nameščenih do 20.000 trudovancev (delavcev). Letno jih izmed 6 milijonov prebivalcev, kolikor šteje Bolgarija, rekrutirajo navadno okrog 300.000. Zelo mnogi, zlasti premožnejši pa se morejo z denarjem odkupiti od delovne službe. Ko bi mobilizacija k prisilnemu delu bila dosledno in brez izjeme izpeljana, bi jih istočasno lahko imela Bolgarija 600.000 pri delu.

Stambolijskijeva vlada je motivirala ustanovo prisilnega dela, ki je prva v Evropi, s tem, da je vojna zapustila v deželi popolno gospodarsko in moralno razsulo, ki je vedno globlje glodalo zlasti pri mladini. Mesto da bi se mlade ljudi pustilo po hajkovati in jih prepustiti vsemu razkrajajočemu vplivu brezposelnosti, zlasti, ker je po mirovni pogodbi Bolgariji večja armada zabranjena, so jih mobilizirali za prisilno delo, kjer stoji mladina večinoma pod nadzorstvom in vodstvom bivših vojakov in oficirjev. Stari oficirji ne navajajo mladih ljudi le k naravnstvenemu življenju, ampak jim dajo poduk tudi v obče državljanskih vprašanjih.

Uspeh dosedaj izvršenega dela je zadovoljiv. Zgrajeno je bilo 3000 km cest in 600 km železnice. Reguliranih je bilo mnogo rek, potokov, izvršena

Dunajska vremenska napoved: Pri izpremenljivosti značaja vremena nekoliko bolj in topleje. Zagrebska vremenska napoved: Še vedno oblačno in nestalno s prehodnim deževjem.

Utrinki

ZA KATOLIŠKI TISK V ITALIJI

Mojnika meseca so v vsaki Italiji obhajali nedeljo katoliškost tiska. V vsaki katoliški družini katoliški časopis! — to je bilo geslo ne samo svetne propagande, ampak tudi molitve vseh vernikov. Vsi člani katoliške akcije, moški, mladeniči, ženski in deklinski odseki so razdeljevali po vsej Italiji posebne izdaje katoliških časopisov »Acquie d'Italia« in »Osservatore Romano«. Obenem pa so zbirali prispevke za te in druge katoliške liste. Propagando so opravljal edino le člani katoliške akcije. »Acquie d'Italia« piše:

Katoliški tisk ne poroča le najnovejših dnevnih poročil kakor drugi listi, ampak poleg tega tudi poučuje svoje bralce o usodi katoličanstva po vsem svetu. S tem je katoliški tisk resničen sodelavec katoliške hierarhije. V tej zvezi omenja list besede, ki jih je sredi oke izrekel ljuboznemu nadškofu o potrebi in važnosti katoliškega časopisja. Nedelja katoliškega tiska je mogoča manifestacija enotnosti in strnjivosti katoliške akcije v fašistični Italiji. Kako potrebna je ta propaganda, dokazuje »Osservatore Romano« v posebnem članku, v katerem se peča z italijanskim časopisjem v zadnjem času. »Osservatore Romano« piše:

»List »Regime Fascista« protestira proti zasu-

relemtu mišljenja nekega župnika, ki je v svojem cerkvenem listu svoje vernike svaril pred tako zvanim neutralnim časopisjem. Polemika bi italijanskim katoličanom sploh ne bilo več potrebna imeti izrazito katoliških časopisov in jih brati. Kakšno pa je to tako znan neutralno časopisje v resnici? Prav te dni beremo v nekem dnevniku iz Ferrare članek, ki sedanjega papeža imenuje »najbolj umazana prikažen, katere je kdaj sedela na Petrovem prestolu! Drug list iz Modene pa je posevtil celo stran hvalisanju neke knjige, v kateri neki odpadnik in sovražnik katoličanstva blati katoliško moralno in duhovščino naše Cerkve. »Zastarelo mišljenje nekega župnika« ni torej nič drugega kakor pa zvestoba do katoliške Cerkve in katoliška doslednost.

FRAMONSTERIJSKI OGENJ BO UGAŠNIL V AVSTRIJI

Znano celiko društvo »Ogenj« (v Avstriji se imenuje die Flamme), katero agilita za seznanjanje mladih, je avstrijska vlada razpustila. To društvo, ki v Avstriji šteje več tisoč članov, smatra vlada za organizacijo, katere izpodkopa temelje krščanske države. Člani, ki so že plačali svoje prispevke, da jih bodo po smrti seznanili, se bodo lahko za ta denar dali pokopati, ali pa bodo dobili denar poiznjati.

Bojna napoved Roosevelta

Newyork, 11. junija. c. Vodsivo ameriških strokovnih organizacij je poslalo predsedniku Rooseveltu protestno brzojavko proti načrtom generala Johnsona, predsednika NRA. Ameriške strok. organizacije izjavljajo, da so Johnsonovi predlogi delavstvu poniževalni za delavstvo in da se bo ameriško delavstvo z vsemi svojimi silami borilo proti njim. Ameriško časopisje napoveduje zelo žalostne dogodke. Vojstvo in policija sta stalno v pripravljenosti. Obstoja vtis, da bodo delavci v 24 urah zvali splošno stavko, če ne dobe od vlade takoj ugodnega odgovora za svoje zahteve.

Davčno pojasnilo

Belgrad, 11. junija. AA. S točko 4 § 16 finančnega zakona za leto 1934-35 je uveden izredni prispevek za vse obveznike uslužbenskega davka. Prispevek je treba plačati od bruto prejemkov. »Pod delavci iz točke 4 § 16 finančnega zakona za leto 1934-35 je razumeti samo nekvalficirane ročne delavce-dinarje, ki jih zberejo v hitri za izredne in nujne javne potrebe in ki po določbah točke 5 § 90 zakona o neposrednih davkih ne plačajo uslužbenskega davka.

Čehi vabijo naše otroke

Belgrad, 11. junija. AA. V Smeľanovih Jablinicah na Češkoslovanskem so praška narodna društva ustanovila v spomin Bedriha Smetane narodno »slovansko kolonijo za deco. Kolonija je pod nadzorstvom šolskih oblasti. Vodi jo učitelj Bogoslav Havlin. Uprava kolonije je prošila zvezo jugoslovansko-češkoslovanskih lig v Belgradu, naj ji pošlje na počitnice 16 jugoslovanskih otrok (8 dečkov in 8 deklet). Otroci stanujejo v posebni dečji koloniji. Potovanje do Prage in nazaj plačajo roditelji sami.

Osebnosti

Belgrad, 11. junija. Napredovali sta na državnem osrednjem zavodu za žensko domačo obrt v Ljubljani strokovni učitelj Jerica Podobnik in Katarina Murnik v osmo skupino.

Belgrad, 11. junija. Napredoval je v šesto skupino dr. Pavel Pehani, asistent bolnišnice za ženske bolezni v Ljubljani.

Belgrad, 11. junija. M. Za zvančenička 3. pol. skup. je postavljen pri okrajnem sodišču v Murski Soboti Mihael Grobovec. Napredovali so: v 1. pol. skup. zvančeničkov: Jakob Lednik, paznik-zvančeničnik 2. pol. skup. pri okrajnem sodišču v Celju; v 2. pol. skup. zvančeničkov: Anton Markić pri okrajnem sodišču v Logatcu; Josipina Limpert pri okrajnem sodišču v Ormožju; v 3. pol. skup. zvančeničkov: Josip Leskovar, paznik-zvančeničnik pri okrajnem sodišču v Mariboru in Franc Brišnik pri okrajnem sodišču v Mariboru; v 1. pol. skup. služiteljev: Stefan Anžlovar pri okrajnem sodišču v Celju in Ivan Klemenčič pri okrajnem sodišču v Kamniku.

Belgrajske vesti

Belgrad, 11. junija. AA. Prva seja grške in jugoslovanske delegacije za trgovinska pogajanja bo jutri ob 10 v prostorih ministertva za trgovino in industrijo.

Danes ob 11 dopoldne je grško delegacijo sprejel zastopnik zunanjega ministra, kmetijski minister dr. Kojić. Ob 12 pa jo je sprejel minister za trgovino in industrijo Juraj Demetrović.

Drobne vesti

Varšava, 11. junija. AA. Iz Lvova poročajo, da je gdč. Čejzikova postavila nov svetovni rekord v metu diska v daljino z obema rokama. Dosegla je ločko 67.82 m. Prejšnji rekord (66.40 m) je bila postavila gdč. Konopatska. Obe sta Poljakinji.

Praga, 11. junija. p. Ta teden je stopila v veljavo pogodba med Avstrijo in Češkoslovansko, s katero se dovoljuje carine prost uvoz tiskovin, ki se namenjuje za tujsko-prometno propagando v obeh državah.

Bern, 11. junija. p. Švicarski zvezni svet je danes sklenil, da se ne smejo graditi več nove tovarne čevljev, kakor tudi ne povečavati, odnosno razširjati stare. V izjemnih slučajih daje dovoljenje kantonska vlada. Prepoved velja tudi za nazaj in sicer od 1. maja dalje pa do konca leta 1935.

Zeneva, 11. junija. p. V Zenevo je danes prispel romunski zunanji minister Titulescu. Od Dunaja dalje ga je spremljal vodja liberalne stranke Noel Bratianu, s katerim sta imela važne politične razgovore v zvezi s predstojebimi izpremenbami v Romuniji.

Razpisi služb

Kraljevska banska uprava razpisuje mesto banovinskega zdravnikarja združene zdravstvene občine Lož s sedežem istotam in mesto banovinskega zdravnikarja združene zdravstvene občine Sočražice s sedežem istotam. Prošnje se naj vložijo pri kr. banski upravi dravske banovine do 15. junija 1934.

Kongres obrtnikov

Belgrad, 11. junija. m. Kakor smo včeraj poročali, je bil lukaj kongres obrtnikov iz vse države. Kongres je tudi popoldne nadaljeval svoje delo in je sprejel resolucijo, v kateri med drugim zahteva enotno strokovno organizacijo za obrtnike iz vse države. Na kongresu je večina govornikov kritizirala tudi sedanji način zavarovanja delavcev, ki za slučaj bolezni ne morejo dobiti dovolj sredstev in zdravlja za zdravljenje, in naprošajo merodajne kroge za revizijo.

Spored romanja na Trsa in 12 urnega krožnega izleta po Jadranu

ki ga priredi v dneh 29. junija do 1. julija 1934
Škofjeloška Jadranska Straža.

Na praznik sv. Petra in Pavla popoldne odpelje s postaje Skofja Loka poseben vlak, tako da bomo prispeli na Sušak okrog četrte ure jutraj. Nato bomo odšli na božjo pot k Mariji trsatski, kjer se bomo udeležili slovesne sv. maše. Med sv. mašo bo igrala polnoštevna škofjeloška godba. Po cerkveni slovesnosti si bomo ogledali razvaline frankopanskega gradu in pa jadransko Primorje v obsevu vzhajajočega solca. Nato krenemo v mesto Sušak in ob 7 se vkrcamo na posebno ladjo na krožni dvanajsturni izlet po našem Jadranu. Pristali bomo na otoku Krku v mestu Omisalj, Malinska in glavnem mestu otoka Krku, kjer bomo ogledali znamenitosti mesta in okolice. Po poldrugournem postanku krenemo z ladjo na otok Rab in pristanemo v glavnem mestu Rabu. Tam bo dve uri odmora in bo prosto dano vsakomur, da si ogleda mesto ali pa koplje v morju. Pristali bomo na Rabu okrog popoldne. Z Raba dalje obkrožimo otok in pristanemo v Senju. Na povratku pristanemo še v najmodernejšem kopališču Crikvenici in ostanemo tam eno uro. Na Sušak se vrnemo okrog pol 9 zvečer. Na Sušaku priredi godba promenadni koncert in okrog 11 zvečer odrinemo s posebnim vlakom zopet nazaj v Skofjo Loko, kamor prispemo okrog 9 jutraj. Ako od pota ne bomo preveč izmučeni, se bomo skupno udeležili še slovesnosti blagoslovitve cerkve sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

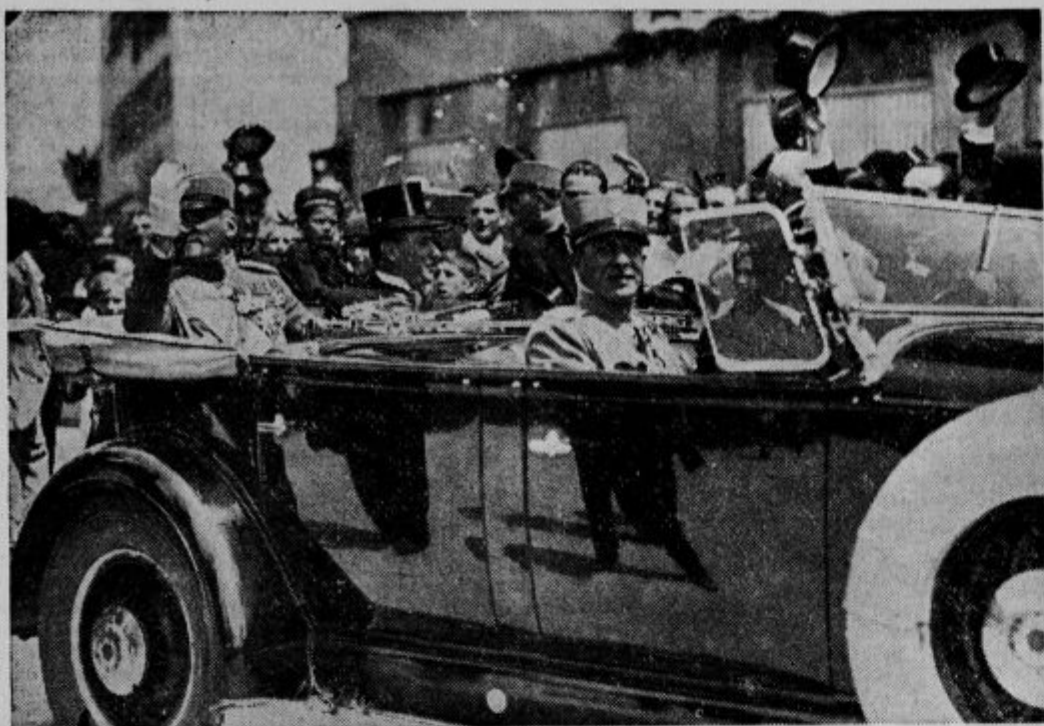
Natančen odhod vlaka iz Skofje Loke bomo javili pravočasno v časopisu »Slovenec«. Vsekakor bomo pazili na to, da bodo zveze z vsemi vlaki ugodne. Skupna cena za vožnjo po železnici in z ladjo znaša samo 160 Din. Prehrano za se naj vzame vsak s seboj ohranimo jo bo možno dobiti na ladji po izredno ugodni ceni. Prihlase sprejema samo še do nedelje 17. t. m. Fr. Debeljak, Skofja Loka. Izrabite ugodno priliko, ki se vam nudi, da za borih 160 Din uživate lepote našega Jadrana! Vsak, kdor more pogrešati ta znesek, naj pobiti z nami k Mariji trsatski, kjer naj ji pototi svoje boli. Manifestirajmo z našo udeležbo za čimprej šnje uvrstitev zveze Slovenije z morjem!

Prijavite se takoj!

NARIS-VOŽNJE-Z-LADJO

Kralj Aleksander v Novem Sadu

V nedeljo so v Novem Sadu odprli in slovesno blagoslovili novi »Dom trgovske mladine«. Slovesnost je s svojo navzočnostjo počastil tudi Nj. Vel. kralj Aleksander, katerega je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. — Na podobi vidimo kralja, ki se v avtomobilu pelje skozi Novi Sad pozdravljan od ljudi.

Kako je bilo na Bolgarskem

Razgovor z udeležencem izleta jugoslov. gospodarjev na Bolgarsko

Z dalekovidno akcijo obeh jugoslovanskih vladarjev pričelo delo za zblizanje med našim in bolgarskim narodom je v vseh slojih našega naroda zelo pomnožilo zanimanje za Bolgarsko. Zato smo se obrnili na udeleženca zadnjega izleta jugoslovanskih gospodarjev na Bolgarsko in ga zaprosili za kratek razgovor.

»Kakšni so vaši vtisi?«

Ce rečem na kratko: odlični, presenetljivo odlični. — Odpotovali smo v času, ko so ravno objavili listi vest o izvršenem državnem prevratu na Bolgarskem. Mnogi so nam zato potovanje kar odsvetovali, češ, makedonstvujušči, oficirska liga, revolucija in podobno. Pa ves ta strah je bil odveč. Že ko smo prišli na našo obmejno postajo Caribrod, smo se o tem prepričali. Tu so nam že povedali, da nas pričakuje v Dragomanu posebna delegacija sofijske zbornice in da je na Bolgarskem vse mirno.

Tako je tudi bilo. V Dragomanu prvi prirčni sprejem, prvi prigrizek, prve bolgarske cigarete in prvi dokaz, da se je zblizovanje med Bolgarsko in Jugoslavijo pričelo. In ta dokaz se je ponavljal vso pot. Ves čas so nas ljudje veselo pozdravljali, v Sofiji pa je bil ves peron poln bolgarskega občinstva, ki je burno klicalo hura jugoslovanskim gostom. Zlasti pa so bili na peronu vsi zastopniki bolgarskega gospodarskega življenja, a predsednikom zbornice Savovim in podpredsednikom Pjejevem ter tajniki Kuppenkom in dr. Pjejevem, ki so nas ves čas spremljali in se naravnost idealno potrudili, da nam ostane na Bolgarskem preživeti dnevi v resnici v najlepšem spominu.

Nemogoče je opisovati vse, kar smo doživeli, ker bi bilo preobširno. Zato naj le v naglici omenim glavne postaje.

Sofija, veliko in skoraj vseskozi moderno mesto, s širokimi bulvarji, velikimi trgi, živahnim prometom, lepimi stavbami in impozantnimi cerkvami, v divno katedralo Aleksandra Nevskega, največjo katedralo na Balkanu.

Nam na čast je bila prirejena cela vrsta banketov, od katerih je bil najpomembnejši prvi večer v Union-palasti-hotelu, katerega sta se udeležila tudi trgovinski minister Bojadžijev in naš sofijski poslanec Cincar-Marković. Govori, izrečeni ob tej priložnosti, so bili mnogo več, ko le oficialni banketni govori.

Drugi dan — veliki bolgarski praznik Sv. Cirila in Metoda — ter obenem velika parada organiziranosti bolgarskega naroda ter discipliniranosti bolgarske šolske mladine. Dve in pol ure

trajajoči sprejem, ki ga je otvorila vojska, zaključila pa šolska mladina, je napravil najgloblji vtis. Bolgarski narod skrbi za svoj naraščaj. To smo videli tudi pri obisku vzorno opremljenih učilnic, ki jih je zgradila in ki jih vzdržuje Trgovsko-industrijska zbornica v Sofiji. Podobno skrb za strokovno naobrazbo naraščaja smo videli tudi pri vseh drugih zbornicah, v Plovdivu in Varni.

Sofijski dnevi pa so bili pomembni tudi radi dveh konferenc v zbornici, kako povečati zunanjo trgovino med Jugoslavijo in Bolgarsko. Govorilo se je konkretno in odkrito ter se je konstatiralo, da je mogoče to trgovino zelo dvigniti. Tudi praktični sklepi so bili storjeni. Moremo zato z vso pravico upati, da bo obisk jugoslovanskih gospodarskih ljudi rodil pozitivne uspehe.

»Kako je šla vaša pot iz Sofije dalje?«

Iz Sofije smo se odpeljali v nekdanjo prestolnico Vzhodne Rumelije Plovdiv, najstarejše mesto na Balkanu. Lega mesta je divna in pogledi z njegovih sedmih gričev na plodno dolino Marice, na vrhove balkanskih gora je nekaj nepozabnega. A tudi gospodarsko življenje Plovdiva je krepko. Predvsem treba omeniti vzorno urejene tobačne tovarne. Poleg tega center bogatega poljedelstva, saj je plovdivska dolina ena najplodnejših. Sprejem v Plovdivu je bil naravnost navdušujoč. Godba, tisočglave množice, spalir studentov, zastave ter res krasni govori in gostoljubje, kakor ga ni pričakoval niti optimist. Hvala predsedniku zbornice dr. Obrejkovu in vsem drugim! — In ta delavnost! Leta 1928 od potresa, silno prizadeto mesto danes ne kaže več sledu tega razrušenja. Ta delavnost imponira!

Iz Plovdiva smo se odpeljali v avtomobilih ob novo prileti progi v Kadovo, v zdravilišče Hissar, od tu pa skozi dolino rož in vinogradov v Kalofar, glavno mesto svetovnoslavne bolgarske produkcije rožnega olja. Pa tudi izvrstno vino je v teh krajih, kakor smo se mogli tudi prepričati.

Iz Kaloferja smo se odpeljali v Kazanlik in tu nas je čakal sprejem, da smo ostmeli. Na velikem trgu je bilo v velikem polkrogu zbrano skoraj vse mesto. Najprej občinska uprava, nato ves oficirski kor garnizije in nato pevski zbor in drugo občinstvo. Krasni in navdušeni govori, da je v svojem zahvalnem govoru po pravici dejal naš zbornični predsednik Jelačin, da doživlja slovanska misel tem večji triumf, čim dlje gre naša pot na Bolgarsko. A kako so šele vžigali govori na banketu, ko je komandant vojnega arzenala naglasil pomen in veljavo slovanske misli!

Iz Kazanlika je šla pot na 1440 m visoki Šip-

ka prelaz, kjer je toliko in toliko desetiso-
čev Rusov in Bolgarov padlo za svobodo balkan-
skih narodov. Ogledali smo si krasno rusko spo-
minsko cerkev in njene velike dragocenosti, nato
pa naprej na vrh, kjer stoji 37 m visoki spomenik.
Radi silne megle si ga žal nismo mogli ogledati
čisto od blizu. Tu smo počastili spomin padlih na
lep bolgarski način, da smo izlili na grobe vino in
jih obsuli z rožami.

Cez Šipka prelaz smo se nato odpeljali v Ga-
brovo, v center bolgarske domače industrije, v
bolgarski Manchester. Nad sto industrijskih podje-
tij je tu, velike in moderne tkalnice in predilnice,
800 milijonov levov je tu investiranega kapitala
— a vse je v domačih rokah!

V Gabrovu smo prenočili, nato pa se zjutraj
odpeljali v staroslavno Tirnovo. Mesto ima
divno lego in polno spomenikov na slavno bolgar-
sko zgodovino.

Iz Tirnovega nas je odpeljal vlak na G. Ore-
hovo, nato pa proti Črnemu morju. Na vsaki po-
staji so nas čakale vsaj deputacije, če pa je vlak
le malo dalje stal, je bil večji sprejem. Naravnost
velikanski sprejem pa nas je čakal v Varni.
Tu se je sprejem spremenil v pravo manifestacijo
bolgarsko-jugoslovanskega zblizanja. Od Jadrans-
kega do Črnega morja mora vladati ena misel,
to je bila želja, ki je združila v eni volji nas in
Bolgare. In drugi dan so tudi varnski časopisi pi-
sali v tem smislu. Lepo in veliko mesto je Var-
na, a njegov promet nazaduje, ker je Dobrudža
prenehala biti bolgarska. Sedaj je Varna preblizu
meje in ko smo se odpeljali v Evskinograd, divno
ležeči kraljevi grad, smo videli iz daljave že
belo obal Dobrudže. A če nazaduje Varna trgov-
sko, tem bolj raste kot letovišče. Divota je, kar so
tu v par letih zgradili Bolgari. Same nove velike
palače in ni menda uradniške skupine, ki ne bi
imela tu svojega doma.

Mnogo bi se dalo še povedati o Varni, pa sa-
mi vidite, da postaja moj »kratkic« razgovor že
predolg. Zato naprej z opisom poti. Iz Varne smo
se odpeljali na parniku »Evdokija« v pet ur mor-
ske vožnje oddaljeni Burgas, mesto, ki se tr-
govsko krepko razvija, kakor to dokazujejo tudi
njegove številne nove palače.

Sprejem v Burgasu je bil zopet veličasten.
Mesto napreduje v naglem tempu. Povsodi nove
tvornice, tako krasno urejena tvornica za svinčni-
ke, veliki mlini z najmodernejšo opremo, tvornice
za olje iz sončaric, ki se potem prodaja v Italijo,
kjer se uporablja pri izdelavi Oljo Sasso. Palača
zbornice in borze impozantna, da smo ostrmeli,
gostoljubnost pa v resnici bratska. In tu je napil
bolgarski oficir hrabri jugoslovanski vojski, mi pa
smo zaklicali »hura« bolgarski vojski. Iz Burgasa
smo se vrnili v Sofijo, po poti pa doživeli še celo
kopo lepših sprejemov, zlasti v Plovdivu, kjer so
prihiti na postajo vsi naši znanci. Še en dan smo
ostali v Sofiji, nato pa je bilo slovo, prirsno in
iskreno slovo, kakor da bi se poznali že leta in
leta.

»Kaj mislite o bodočih odnosih z Bolgarsko?«

Vem, naši ljudje so nestrpni in mislijo, da
mora že kar jutri biti vse drugače. Tem odgovar-
jam z besedami Bolgara, ki nam je dejal: »Zapo-
nite si: Tu ni mogoče delati nobene sile. V tej
stvari je čas najboljši pospeševatelj zblizanja. Sa-
mo pomislite, kje smo bili pred 15 leti in kje smo
danes. In še enkrat 15 let — a kaj je to za živ-
ljenje narodov — in kaj bo že vse doseženo.«

Ce pa vprašate mene, bi dejal: S katerimkoli
Bolgarom in Jugoslovonom sem govoril, vsak mi
je priznal to, da bi bili 14 milijonov Jugoslovancev
in 6 milijonov Bolgarov takšna sila, prava vele-
sila, ki bi mogla obema narodoma zaimčiti ne le
popolno politično, temveč tudi popolno gospodarsko
neodvisnost. In kaj bi še vse pomenila ta sila na
drugih potih. A nobena reč, zlasti nobena velika
stvar, se ne zgodi čez noč! Zato treba delati in
mi bomo delali, da z gospodarskim zblizanjem in
sodelovanjem pripravimo pot za zblizanje tudi na
drugih potih.

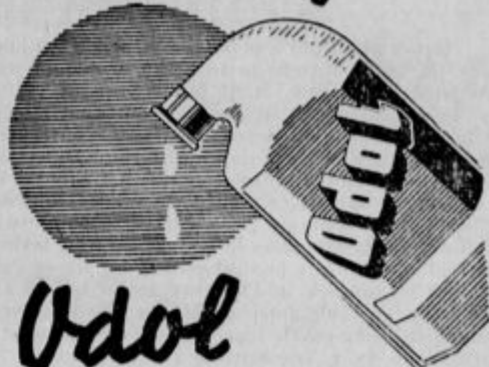
To je bil namen našega potovanja in ta namen
bomo dosegli!

Smrt v potoku

V vasi Zirovnica pod Križno goro je služil pri
mlinarju Mauku Franc Ule, 25 letni fant, doma iz
Grahovega pri Cerknici. Bil pa je božjasten. Pred
leti je prišel iz Francije. Tudi tam ga je božjast
večkrat napadla. Pri nekem napadu je tako ne-
srečno padel na obraz, da si je izbil vse zobe. Ker
pa ga je posebno zadnje čase zelo pogosto napa-
dalo, je opravljal dela le pri domu.

Usodnega dne, v petek, 8. junija, zjutraj je šel
kakor ponavadi na potok napajati živino. Ko je ča-
kal pri vodi, da bi se živina napila, ga je božjast
vrgel v vodo, iz katere se ni mogel rešiti. Dasi so
mu kmalu prišli na pomoč, je bilo prepozno, kajti
nesrečnik je že utonil. Fant je bil zelo priden in
dober.

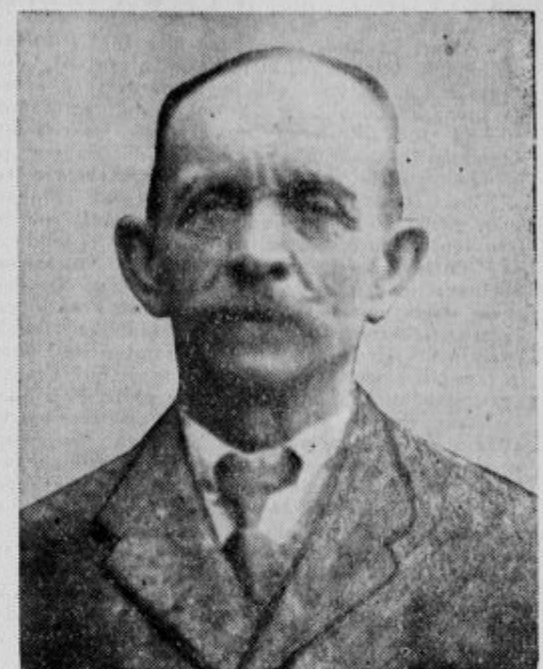
Moč v vsaki
kapljici!

desinficira
in osveži usta!

Spomin na značajnega moža

Spodobi se, da se danes v torek spomi-
njamo svojega zvestega somišljenika in sode-
lavca v Rušah, g. Avgustina Bečela. Rojen dne
19. avgusta 1864 v Ruših, je tukaj tudi umrl dne
12. junija 1925. Bil je posestnik in slikarski

mojster, miren in trezen mož, prepričan kato-
ličan, vzoren narodni delavec. Rad je čital, na-
ročal in širil naše liste, pa tudi sam prijel za
pero in zapisal marsikatero modro in navdušeno
besedo za dobro stvar. Kot iskren rodoljub in
narodni delavec je bil leta 1914 s svojo ženo
vred od avstrijske oblasti aretiran in odpeljan
v graške zapore. Toda nobene muke niso zlo-
mile njegovega poguma in prepričanja, ostal
je kar je bil, značajan kristjan in dober Slo-
venec. Bodi vrlemu možu med nami ohranjen
blag in trajen spomin!

Litija

Poslabšanje položaja našega predilniškega de-
lavstva. Odkar je ravnateljstvo predilnice predilni-
ški obrat »racionaliziralo« z redukcijo delavstva,
so pričeli reducirati tudi plače že itak slabo plača-
nemu delavstvu. Poleg vseh teh redukcij so pa v
zadnjem času skrhili delovne dni, tako da večina
delavstva v 14 dneh komaj osem dni dela in še
takrat le po sedem ur. Tako je bil večerajšnji pla-
čilni dan bolj žalosten za naše predilničarje, ki bi
prav radi delali normalno, da bi vsaj skromno za-
služili. Ta 14 dnevna plača se je gibala od Din 180
do največ Din 300; zadnjih, ki so toliko prejeli, je
bilo pa zelo malo.

† Župnik Ivan Piber

Prijatelj Janez Piber ...

Pri Bohinjskem jezeru sva stala — dva ka-
plana: Janez za zgornjo, jaz za spodnjo dolino.
Taktat je to bilo, ko je bil Bohinj brez želez-
nice, brez hotelov, pristen, preprost, kakor ga
je Bog dal. Na »Jeriku« (sedaj je to »Spica«,
presajena iz ljubljanskega žargona v Bohinj),
sva se kopala. Janez je bil možak, da ga lepše
raslega ni imel Bohinj. Kita ob kiti, na vrhu
skodrana glava, iz nje so sijale tako dobre oči,
da si se jim zaupal brez pomisleka. Le pet let
je bil pred menoj, pa mi je bil mentor, zaupnik
in prijatelj. O, Janez, kako si hodil po Bohinju!
Kamorkoli si šel, so Te pozdravljali, ustavljali
in prašali za svet; s travnikov so Te mahale
pozdrave grabljive in kosci, možaki so se ti od-
krivali, pa ne kakor »gospod«, kot prijatelju
so se Ti nasmihali in drobili prdeče vesele do-
vtipe in razgrinjali kmečke skrbi. To je bil
Janez: brez učenjastva, brez papirnatosti modrosti
in brez napihnjene visokosti; ves ljudski in
vendar ves imeniten, ves gospod in vendar ves
kmet, ves dober in mehak, po odločen, da bi bil
prevrtil Triglav z glavo, ko je šlo zares in za
njegovo prepričanje. Masčevalnosti ni poznal.
Zgodilo se nama je, ko me je spremljal ponoči
iz Srednje vasi do soteske, ki vodi proti Bitnje-
mu, da se je hipoma posvetilo onstran vode, pok
se je razlezel v temno noč in med nama je uda-
rila krogla v skalo. »Za njim!« sem vzkliknil
v svoji mladostni vzkipelosti. Janez pa: »Bodi pa-
meten! To ne velja ne meni ne tebi. Pospremim
te do Bistrice, če te je strah.« Zahvalil sem ga
in odklonil spremstvo. Seveda se je zvedelo za
ta nori strel. Kako je Janez krotil orožnike, da
je izrezal uboga bajtjarja! Ta je namreč stre-
ljal, ker si je na gmajni izkopal majhno njivico
za krompir, pa so mu hodili razdirati ograjico,
češ, da bajtjar nima nobene pravice do srenjske
zemlje. Preveč je stražil ponoči njivico in je
ob najinih korakih sodil, da gresta zopet dva
nad njegovo ograjo in je v svoji bedni jezi stre-
ljal iz nabite puške. Res — prava norost; toda
Janez, tako se mi je zdelo, se je tolikanj zave-
dal svoje moči in svoje poštenosti, da ga strel

ni-čisto nič pretresel, in prežet z globokim so-
cialnim čutom, storil vse, da je reševal bajtjarja.
Pravil mi je kesneje, kaj se mu je pripetilo v
St. Jerneju. Pet ur je imel šole, dve daljni ob-
hajili in ponoči so ga vnovič klicali par ur da-
leč k bolniku. Davno je odbilo polnoč, ko se je
vračal sam, truden in zaspan ter trdil, da je
spotoma dremal. Kar ga v temi napadejo trije
fantje. Ko ga je prvi zgrabil, se je hitro osve-
stil, poprijel napadalec čez pas in ga tako tre-
ščil ob plot pri cesti, da so se kar planke pre-
lomile. »To je pa kaplan!« je zakričal fant na
plankah in vsi trije so zbežali. Drugi dan so ga
prišli prositi, naj jih ne naznani, Janez se jim
je smejal, jih pogostil in podučil ter nikomur
črnil o tem. A vprašal je fanta s plank: »Kako
pa si uganil, da sem kaplan?« — »Ker čisto do-
bro vem, da ni nobenega tako močnega fanta
v fari!«

Zakaj sem, dragi Janez, ob tvoji smrti po-
vedal o teh dogodivščinah? — Samo zato, da zve
svet, kako je v hrastu, kakor si bil, tičalo ne-
skončno dobro srce. In tako si živel s srcem vse
življenje, ki si ga posvečal vsakemu, zlasti kme-
tu. Pibrov župnišče je bilo — da po Krekovo
povem — »pangof«. Ljudje noter. Ljudje ven:
ta zaradi planin, drugi za podporo k vzornemu
hlevu, oni za napravo sirarne, tretji za cesar-
skega žreba, mati s prošnjo, naj ji oprosti sina
vojašine, in še drugi za vodovod, za pašo po
erarijskih gozdih — brez konca. In prijatelji in
gospoda, politiki, vojniki — vse se je gnetlo po
njegovem župnišču. Na dva, na tri kraje hkrati
je gostil, razpravljal, tolažil — ves veder, ni-
koli truden. Kmetu in delavcu in bajtjarju do-
ber kot oče, svojim sorodnikom pa je sipal,
da je sebi moral trgati, prijateljem zvest, na-
sprotniku odločen, a plemenit in nikdar sovra-
žen. Kot javer delavec, in poslanec je bil ne-
utruden garač, večni popotnik za druge — a
nikdar politik. Da, politik pač, če je politiku
edina naloga skrbeti za javni blagor — ne pa
sensus verbis velare — potuhnuti se za lepe
in prazne besede, kakor so učili že rimski retorji
javne delavce. Tak si bil, dragi Janez: mož na-
ravnost, mož pokonci, samo srce in zvestoba.

Ko sem bil ob tvoji bolniški postelji — in
sta ti zdravnik in usmiljenka pripovedovala, da
si otet, sem se zazrl v tvoje oči in bral v njih
nemirno slutnjo, da se ne vrne več v šenčur.
In še z besedo si mi potrdil: »Hudo je. Na sta-
rost sem postal zadnji blaplčič. Vse teče brez
mene, preko mene — pomolčaj je — in tudi zo-
per mene. Ali je vredno, da še živim?« Umaknil
si se svetu; kakor od srčnih bolečin je zastala
kri po tvojih žilah; padel si, hrast, ki ga je
treščil vihar na tla, padel kot junak na poljani
in si ležal v mrtvašnici na nedeljo, posvečeno
prebodenemu Srcu božjemu — zapuščen na no-
silih kot mož, ki so ga mrtvega prinesli iz boja
— neovčanega, neobjokovanega. In vendar je
trepetal krog tvojih stisnjenih, nemih ustnic
grenak smehljaj. Tvoja duša je spoznala šele
v večni Lepoti, kako beden in kako kajkrat
grd je človek.

Janez, dobra duša, plemenito srce — z Bo-
gom!

F. S. Finžgar.

Župnik Piber pri delu za ljudstvo

Pokojni župnik Ivan Piber je kot poslanec de-
loval v kranjskem deželnem zboru skozi dve po-
stavodajni dobi od leta 1908 do prevrata. Dvorni
svetnik Fran Suklje piše v svojih »Spominih« o
Pibru, da Slovenska ljudska stranka nikoli več ni
bila tako bogato oblagodarjena s »talenti« in »de-
lovnimi silami« kot v deželnozbornem zasedanju
leta 1908, ki se je vršilo pod Sukljevim predse-
stvom. Med »talenti« in »delovnimi silami« in-
venoma navaja Suklje poslanca Pibra kot praktič-
nega gospodarja.

S tem bi bilo že nekako začetno delo Pibra!
Političnih borb se je Piber udeleževal kot
zvest pristaš svoje stranke krepko, a vedno do-
stojno. Politični rapir v njegovi roki je bil čvrst
in krepak, a udaril je samo v brambi in še takrat
ne brez nujne potrebe.

Cisto drugačen je bil Piber, ko je šlo za go-
spodarske stvari: Oči so se mu zaiskrile, kadar je
zvedel za kako novo gospodarsko akcijo. Uglobil

V nedeljo je, kakor je že poročal »Ponedeljski
Slovenec«, v ljubljanskem Leonišču umrl šenčurski
župnik g. Ivan Piber. Truplo so prepeljali v Šen-
čur, kjer bo pogreb danes ob 10 dopoldne.

Ljubljanske vesti:

Dva otroka v deroči Ljubljanici

Ljubljana, 11. junija.

Danes okoli pol 3 popoldne je prišlo v Ljubljano do razburilivega prizora, ki bi kmalu veljal življenje dveh otrok. Stirje fantiči iz boljših družin so se zbrali, da bi šli na sprehod. Med temi sta bila tudi 10 letni Janezek Bahovec, sin trgovca s papirjem s Starega trga, in 9 letni Joško Povše, sin avtopodjetnika. Otroci so imeli s seboj tri dinarje in so sklenili, da se gredo vozit s čolnom po Ljubljani. Odšli so k Jančarjevi izposojevalnici čolnov. Jančarjev namestnik je bil res tako nepreviden, da jim je posodil čoln. Vanj sta se vsedla Bahovec Janezek in Povše Joško ter korajžno zaveslala po Ljubljani. Ljubljana pa je še vedno silno narasla, povrh tega pa je zatvornica še odprta, tako da v Trnovem zelo dere. Voda je čoln takoj zasukala in otroka sta izgubila oblast nad njim.

Ko se je čoln tako sukal sredi deročih valov, pa je bil na terasi hiše, v kateri je trnovska stražnica, g. Pahernik. Ta je videl, da more priti do nesreče ter je hitro stekel otrokoma na pomoč, obenem pa obvestil policijo. Medtem je voda že čoln prečlenila in otroka sta padla v vodo. Bahovec Janezek zna nekoliko plavati ter je bral po vodi, tako da je pribrel do brega, kjer mu je že g. Pahernik pomolil veslo in ga potegnil iz vode. Povšetovega Joška pa je voda zanesla do zatvornice, kjer

† Albert Levičnik

V noči na nedeljo je po daljši boleznii umrl gosp. Albert Levičnik, eden najsimpatičnejših ljubljanskih mož ter velezaslužen v mnogih ozirih. Blagi pokojnik je bil dolga leta predsednik deželnega sodišča v Ljubljani, udeleževal pa se je tudi mnogo na karitativnem in socialnem polju.

Albert Levičnik se je rodil leta 1845 iz znane rodbine iz Zeleznikov, ki je razen njega dala slovenskemu narodu dva odlična javna delavca, prvega znanega »Čebeličarja«, ki ga v svojih epigramih omenja tudi Prešeren in drugega, sotrudnika »Zgodnje Danice« in »Novice«. Pokojnikov oče je bil tedaj v službi v Kolbitzu na Koroskem, kjer se je Albert rodil. Tam je Albert dovršil tudi osnovno šolo, gimnazijo pa je študiral v Ljubljani, kjer je leta 1863 maturiral z odliko, pravo pa je študiral na Dunaju, kjer je mnogo občeval s Stritarjem. Služboval je najprej po raznih sodiščih na Slovenskem. Tedanji minister pravosodja Čeh Prazák, po katerem je imenovana tudi ulica v Ljubljani v znak hvalečnosti, ga je poklical v ministristvo na Dunaj in tam je Levičnik tudi pripravil znamenite Pražakove naredbes o uradnem jeziku pri sodiščih na Slovenskem. Pražák je tedaj odredil, da morajo sodišča s slovenskimi strankami uradovati slovenski in jim izdati razodbe v slovenskem jeziku. Pražákovi nemški naslednik je premestil sekcijnega načelnika Levičnika za namestnika predsednika deželnega sodišča v Ljubljano. Leta 1898 je Albert Levičnik postal predsednik deželnega sodišča, kar je ostal do leta 1910, ko je bil upokojen. Bil je izvrsten predsednik, strog, toda dober predstojnik in pravičen, marljiv sodnik. Njegova zaslug je, da je Ljubljana dobila veliko, moderno sodno palačo in enem najlepših delov mesta.

Ze pred upokojitvijo sta Ljubljana in slovenski narod spoznala Levičnika kot socialno čutečega delavca, po upokojitvi pa je Levičnik svoje delovanje usmeril le v to. Predvsem se je zavzel za zapuščeno mladino. Ustanovil je »Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb«. Osnovni je v Bohoričevi ulici otroško zavetišče, ki je ohranjalo 40 otrok, dokler ni zavetišča prevzela država. Leta 1917 je postal generalni varuh mladine. Kakšnim 500 otrokom, raztresenim po vsej Sloveniji je postal kakor pravi oče. Skrbel je za vsakega posameznega otroka, vsako leto je obiskal slehernega, pa naj je bilo to kjerkoli v Sloveniji, in se o vsakem prepričal, kako se vzgajajo in kakšno skrbstvo uživa. Bil je strah malomarnih nezakonskih očetov, ki so zamujali plačila obveznosti, zakaj znal jih je ustaviti kar na cesti in jih pokarati: »Kako pa kaj z Vami? Kdaj boste plačali materi?« Vse delo za zapuščeno mladino je opravljal popolnoma brezplačno.

V Ljubljani je bil znan kot vrl človek, globoko prepičan kristjan, ki se je redno udeleževal službe božje, pa tudi kot izredno dober človek. Vsak dan si ga ob gotovi uri srečal na Gradu, vsak večer pa pri istem omizju svojih znancev in prijateljev. Zapuščal pet sinov, ki so tudi dosegli odlične položaje, ter mnogo drugega sorodstva. Truplo je položeno na mrtvaški oder na stanovanju, Napoleonov trg. V torek ob 4 popoldne ga prepeljejo v njegov domači kraj v Zeleznicah, kjer bo pokopan na tamkajšnjem pokopališču.

Človeku, ki je v svojem življenju podal vzor pristnega dela za narodne pravice, vnetega dela v poklicu, dela za napredek Ljubljane, zlasti pa vzor nesebičnega človekoljubja, naj podeli Bog v večnosti plačilo za vsa njegova dobra dejanja! Naj mu svetli večna luč! Zalujocim naše globoko sožalje!

„Pecion“ nasek za peanje je domač, boljši in cenejši

se je v poročila deželnega odbora in se vneto pripravljal za gospodarske debate. Hodil je iskal strokovno literaturo v knjižnico deželnega dvorca, prav tako k Kmetijski družbi; poleg tega je o novih vprašanih osebnostih razpravljal z gospodarskimi in finančnimi strokovnjaki, med katerimi je najbolj upošteval pok. dr. Evgena Lampeta in ravnatelja Kmetijske družbe Gustava Pirca. Ko se je v deželnem zboru oglašal k besedi, so njegove besede donele prepričevalno: govorila niso samo usta — nego vedno tudi srce. Vsa zbornica ga je pazno poslušala.

Kot poslanec je zastopal svoj domači okraj in je z bistrim očesom branil, če ni bilo kje kaj v redu. Ob zasedanju deželnega zbora se je takoj zglašil za interpelacijo; če zasedanja ni bilo, je prihitel iz svojih ljubih Gorij v Ljubljano ter na pristojnih mestih trkal in zahteval ureditve.

Ni se samo zanimal za splošne javne zadeve svojega okraja, ampak je tudi v največje marljivosti zastopal v svojem okraju vse in vsakega posameznega. Kdor se je nanj obrnil za pomoč, je bil lahko prepričan, da mu jo bo izposloval, če količnik mogoče. Takoj se je tudi za posameznike potegnil v Ljubljani in obhodil deželni dvorec od referenta do referenta, enako tudi vladno poslopje na Erjavčevi cesti. Mirno bi lahko zapisal, da ni minil teden, da ne bi bil župnik Piber vsaj enkrat ali dvakrat v Ljubljani zaradi svojega volilnega okraja. Pri svojih posredovanjih Piber ni gledal na to, ali ga prosijo za pomoč somišljenik ali nesomišljenik. Vprašal je vedno: Ali si pomoči potreben in vreden?

Izmed večjih gospodarskih stvari, pri katerih

se je oprijel opernega stebra, nakar so ga ljudje potegnili ven in spravili na trnovsko stražnico, kamor so prinesli tudi Janezka. Oba otroka sta popila kajpak veliko množino umazane Ljubljane. Povšetovega Joška so stražniki takoj oddali njegovi stari materi, ki ga oskrbuje, Janezek pa se je zbal kazni in ko si je nekoliko opomogel, je odšel k neki prijateljski družini, starišem enega ostalih dveh otrok iz njegove družbe. Tam so ga preoblekli.

Janezkovi starši niso ta čas še nič vedeli, kaj se je zgodilo njihovu Janezku. Ko se je razširil glas o nesreči, sta šla tudi oče in mati pogledat, kako plava prevržen čoln brez vesel po vodi. Nekdo jima pove: »Vaš Janezek je padel v vodo!« Osupnjeni starši niso niti prvi hip verjeli. Šele na policiji so o četu potrdili žalostno resnico.

Tam so tudi že zasliševali Jančarjevega namestnika, zakaj je otrokoma posodil čoln.

Janezek leži sedaj doma. Starši so poklicali zdravnika dr. Kačarja, v čigar oskrbi se sedaj nahaja. Oba, Joško in Janezek, sta sedaj že iz nevarnosti, ako ne bodo sledile kakšne druge bolezni. Oba sta kajpak temeljito prestražena in sta se neprosto voljno nalokala velike množine vode.

Menimo, da sprito tako deroče vode res ne bi smela posojevalnica dati čolna na razpolago niti odraslim osebam, kaj šele neizkušenim otrokom!

Smrt zveste služkinje

Umrli je v nedeljo v zavetišču sv. Jožefa Marija Sink. Bila je vzor služkinje. 57 let je zvesto vršila svojo službo pri g. vladnemu svetniku dr. L. Požarju. Bila je družini ne le pomočnica v gospodinjstvu, bila je kakor njen član. Leta 1907 je prešla za 40 letno službovanje častno svetinjo. Za zvestobo ji je družina hranila vso naklonjenost in ljubezen tudi potem, ko je onemogla, prav do konca njenega življenja. Rajnica je bila vneta podpornica organizacije služkinj. Njeno plemenito srce se posebej označuje poslednje njeno darilo. Malo pred smrtjo je poklonila Domu služkinj 500 Din. Prez dvoma, tak dar iz roke preproste služkinje odtehta milijonsko poklonilo bogatstva. Bodi ji On, ki mu je zvesto služila v življenju in zlasti nazadnje v bolezni, dobrotljiv plačnik v nebesih. Njen pogreb bo danes ob pol 3 popoldne iz mrtnišnice na Vidovdanski cesti 9. Služkinje, ki ste blago pokojnico poznale, pospremito jo na poslednji poti. Molite zanjo in ohranite ji blag spomin!

Kopališče

Piešťany

v dolini Vaga CSR. Bajka le, da so blatne kopeli premočne — tudi revmatični s srčno napako jih dobro prene-ajo, ako poslušajo zdravnik. Na tačenje Progerija Gregorja Ljubljana, Prašerova ul. 5.

Razkrinkana vlomilska tolpa

Ljubljana, 11. junija.

Na praznik presv. Rošnjega Telesa, 31. maja, so neznani vlomilci vlomili v trgovino Ivrtke Kunc v Gosposki ulici 7 in odnesli veliko množino plašev, trenčkov, kompletih oblek in blaga, v vrednosti okoli 30.000 Din. Za vlomilce ni bilo tedaj nobenega sledu. Prejšnji teden pa je policija zvedela, da nekdo prodaja po Šiški blago sumljivega izvora. Moža je policija prišla in napravila pri njem hišno preiskavo. Ze pri tej preiskavi je policija zaplenila nekaj ukradenega blaga. Ob enem pa je zaplenila tudi zanimivo pismo, ki ga je pisal duševni voditelj te tolpe, nek N. To pismo je razkrilo policiji vso veliko mrežo, ki jo je tolpa spredla.

V pismu očita vodja, ki se je podpisal za »Nadobija«, prvemu aretirancu, da so ga speljali na led, češ, da se je ogreval z vlomom, da je on oprezoval in osnoval načrt, pri tem pa so ga speljali na led ter mu niso dali primernega deleža plena. Nadoby piše temu Rudolfu B., da je tega kriva njegova žena, ki je spletkarila v tolpi in ki je bila tako pogoltna, da je hotela imeti ves plen zase. Pisec vabi Rudolfa, naj se poboljša in naj se mu priključi ter da naj popravi krivico, češ, da bo tudi zanj dobro, ker on ima še nekaj načrtov. Zahteva pa od njega izpolnitev dveh pogojev, namreč, da se odpove plačilu, ker on pijancev ne mara, in pa zvestobo. Pisec zatrjuje o sebi: »Ves, jaz nisem tak, kakor so drugi, ki se rekrutirajo iz barab. Jaz sem sposoben za salon in pa tudi za najnižji nivo!« Pismo je interesantno za kriminalne psihologe in razodeva visoko naravno inteligenco pisca, čeprav je pisano z nekim žudnim vlomilskim pravopisom.

Policija, ki še drži podrobno preiskavo v tajnosti, je dosedaj aretirala dva možka in pa omenjeno žensko. Sled za ostalima dvema članoma tolpe je vodila v Zagreb. Dosele je onega v Zagrebu že aretirali, drugega pa še iščejo. Policija, ki je deloma že zaplenila večino ukradenega blaga, je napravila dober plen tudi s tem, ker je izsledila

je Piber kot deželni poslanec v obilni meri sodeloval, naj omenim elektrarno na Završnici, živilno-rejske razstave, pri čemer se je posebno zanimal za umno konjerejo.

Prav živo mu je bila na srečo akcija, ko je nameravala dežela Kranjska kupiti Blejsko jezero in blejski grad.

Ko med svetovno vojno deželni zbor ni posloval, je Piber pomnožil podrobno delo za volilni okraj s tem, da je iskal in našel zvez pri vojaških oblastvih v korist svojega okraja in svojih volilcev. Nešteto posestnikom in posestniškim sinovom je izposloval oprostitev vojne službe. Težko je, da ne bi povedali, koliko njih je rešil morečih rekvizicij, koliko vdovam in sirotam izposloval podpor in raznih olajšav. Ne pretiravam, če rečem, da je bil Piber izmed vseh poslancev deželnega zbora, kjer je šlo za njegove volilce, najmarljivejši.

V deželnozbornem klubu SLS je Piber bil veren in zvest pristav vodstvu in njega načelnim sklepom. Pri vsakem dvomu je iskal razgovora in pojasnil pri dr. Sušteršiču, dr. Kreku ali dr. Lampetu. Ko je prišlo v stranki do nesrečnega spora, je Piber kravalelo srce, a po resnem in treznem prevdanku se je odločil za strujo dr. Sušteršiča. Pri tem pa je ohranil neomajno spoštovanje do dr. Kreka in se je ponovno trudil, da bi difference izravnal.

Če zaključim kratek opis pokojnega župnika Pibra kot poslanca, lahko mirno rečem, da je dvornik svetnik Fran Šuklje prav v prvih vrstah videl pokojnika, ko je pisal v svojih »Spominih o stalenosti in delovnih silah v deželni zbornici kranjski V. P.

izredno nevarno tolpo, zlasti pa omenjenega »Nadobija«, kakor ima v zločinskih »svetu ta vlomilec svoj pseudonim, ki je nedvomno bil intelektualni povzročitelj mnogih vlovov. Nadaljne zanimivosti iz delovanja te tolpe pa pridejo še na dan.

● Razstava šolskih izdelkov na I. deški meščanski šoli na Prulah. V nedeljo, dne 10. t. m. ob 8 jutraj je bila otvorjena razstava šolskih izdelkov učencev na I. deški meščanski šoli v Ljubljani, na Prulah. Razstava je bila izredno pestra ter živ dokaz resnega in plodovitega dela učencev pod vodstvom večjih učiteljev. Mnogovrstna ročna dela izpričujejo vso barvitost ustvarjalne sile učencev in njihove individualnosti, razstavljene risbe in slike pa o živahem vibriranju njihove domišljije. Ze dela učencev prvega razreda so pokazala, kaj vse so iskale sanjave otroške oči, kaj vse so znale pozoriti in združiti z realnim življenjem. Ročna dela, kakor: mični mlinčki, vetrne hišice, aeroplani itd. pa tja do radia, vse je samorodna konstrukcija učencev, ki že razbirajo gradivo za kasnejše večje stvaritve na tehničnem področju. Ziva tvorna sila učencev išče vedno novih možnosti udeleževanja. Izdelki iz gline in mavca pričajo, da je tudi v tej panogi našla ziva tvorna sila mladine in njena fantazija prav posebno hvaležno polje, dočim je v slikarstvu prišla do veljave fantazija v prav šarenih barvah. V slikah, vdelanih na steklo, dalje s slikami na tkanini pripovedujejo dečki iz svojih iger, iz svojega pravičnega sveta junakov in viteзов, iz katerih del dehti najlepši svet deške mladosti. Pa še ena umetniška struja je dobila v tej mladini pobudo: naša narodna ornamentika. Poslikani leseni krožniki, kakršni krasne stene naših kmetijskih domov, ter druge slike na lesu kažejo o dekorativni samostojnosti učencev ter njih pristni čut za narodno umetnost. Poleg praktičnih izdelkov iz lepenke, knjigovezništva, ki služi praktičnim svrham, je bila zastopana tudi keramika. Lepi narodni okrasji v živih barvah na izdelkih pričajo, kako se vse ročno udeleževanje učencev izpreminja v kuo umetnost. V najprimitivnejšem ročnem izdelku, kakor v lično izdelani klopi, lepo izrezljani in polirani, dalje v mični kosarici, v ljubkih, arhitektonsko iz-

Mariborske vesti:

Ognjena krogla treščila v hišo

Maribor, 11. junija.

V Gozdni ulici v Magdalenskem predmestju so prebivalci hiše št. 14, preživeli v soboto popoldan strašne trenutke, ki jim bodo ostali do smrti v spominu. Raznesena se je okoli 3 strahovita nevihta ter je med navihom na več mestih treščilo. V omenjeno hišo pa je treščil blisk čisto posebne vrste — takozvana ognjena krogla, ki je zelo redek pojav. Stanovalci sosednjih hiš so čisto razločno videli, kako se je krogla razmeroma polagoma spuščala iz oblakov na poslopje ter udarila v dimnik. Pri udarcu se je razletela s strahovitim pokom, da so zažvenketale šipe daleč v okolici. Krogla se je razletela na posamezne strele, ki so povzročile v hiši pravočasno razdejane. Ena je odbila del dimnika, druga je šla po elektrovodni žici ter jo je sežgala.

Dečji dom

Te dni so se končale zadnja dela pri ureditvi novega domovanja banovinskega Lečjega doma v Mariboru — zgradila se je lepa nova ograja, s katero se je kočilo dvorišče doma od dvoriščnih prostorov banovinske stanovanjske hiše. S tem se je zaključilo urejevanje novega bivališča, ki je trajalo od lanskega poletja ter se je iz velike stanovanjske hiše zgradilo vzorno deško zavetišče, ki mu ga v mejah naše banovine gotovo ni para. V Dečjem domu je sedaj 90 gojencev v dobi šolske starosti, ki so nastopili v nedeljo svoje počitnice — mesec dni bivanja na Počitniškem domu na Pohorju. Mariborski banovinski dečji dom, ki ga vodi upravnik Vomer, ima poleg glavnega zatočišča osirotelih dečkov še dve postaji za deklice in za dečke do šolske starosti. Prva postaja se nahaja v Melju ter jo oskrbujejo šolske sestre v svojem lastnem poslopju. Tu se nahaja 25 otrok. V Slovenski Bistrici, istotako v oskrbi šolskih sester, je drugi oddelk, v katerem so deklice, ki hodijo v šolo. V tem oddelku je sedaj 11 otrok. Poleg tega pa ima zavod še 25 otrok na knetih pri dobrih ljudeh, kjer za nekatere otroke plačuje vzdrževalnino do 150 Din mesečno.

★

□ Obisk francoskega konzula. V nedeljo je napravil obisk prvi obisk Mariboru novi francoski konzul g. Remerand iz Ljubljane. Dospel je v spremlstvu svoje gospe soproge. Na kolodvoru so jo pozdravili tukajšnji francoski konzularni zastopniki dr. Rapotec, v imenu francoskega društva pa predsednica gospa Maistrova in prof. Gasparin. Zvečer se je vršil v Vesni sprejemni večer, ki ga je priredil odbor francoskega krožka. Prisostvovali so mu konzul Remerand s soprogo v družbi zagrebškega francoskega konzula, ki je prispele popoldne v Maribor ter francoskega lektorja na ljubljanski univerzi. Goste je pozdravila gospa Maistrova, nato pa se je vršil pester spored. Prof. Vasilij Mirk je zaigral na klavirju marseljsko in našo himno, sledil je nastop gospe Vrečkove na klavirju in violinisti gdč. Reiserjeve. Gdč. Dolinšek je recitiral nekatere pesmi, pevski zbor Glasbene Matice pa je izvajal odlomke iz glasbenega dela »Lira in harfa«. Sledila je enodejanka v francoščini, ki so jo igrali krožkovni člani, zaključek večera pa je tvorila čajanka. — Včeraj popoldne je konzul Remerand prisostvoval produkcijam malekov iz tukajšnjih francoskih otroških vrtcev, ki so zelo dobro uspeli.

□ Zetev smrti. Na Ptujski cesti 76 je umrla včeraj gospa Marija Roškar. Dosegla je starost 79 let. Naj počiva v miru!

□ Kolo sreče. V nedeljo popoldne se je vršila na Trgu Svobode tombola Društva poštnih in brzojavnih uslužbencev, 4 jurje v gotovini je zadela kuharica Neža Marčič, čini pogreznj šivalni stroj je dobila prodajalka Amalija Rautner, 1500 Din v gotovini Ivan Frangeš, možko kolo Rozalija Brumen, 1000 Din v gotovini Uršula Kalin, aparat za slikanje Makso Leskovšek, prvovrstno malo harmoniko Angela Persona, otomano Uršula Ohošč, garnituro kuhinjske posode Marija Gerbacher, kompletno spekerijo za prehrano 4 oseb za mesec dni Genovefa Krajnc. Zanimivo je, da je sreča to pot obiskala skoro same ženske.

□ Vodovod na mostu pušča. Včeraj dopoldne so pričeli delavci mestnega vodovoda s popravili glavne vodovodne cevi, ki je speljana čez most. V teku dvajsetih let, odkar obstoja most, se je namreč cev zaradi stalnega pritiska od zgoraj nekoliko vdala, ker nima zaradi odpetin v železni strukturi mostnega oboka povsod enakomerne opore od spodaj. Cev bodo morali na nekaterih točkah izmenjati, da ne bo več puščala.

□ Obrtno gibanje. Izdanih je bilo v preteklem mesecu 20 obrtnih pravic, izbranih pa 8. Po dalj-

delanih hišicah in cerkvicah, vsepovsod so vložili učenci v delo duha umetnosti, učitelji pa s tem pokazali, kako dobro razumejo svoje vzgojiteljsko misijo, da navajajo mladino ne le k spoštovanju ročnega dela kot takega, ampak obenem tudi k umetnosti. Izredno simpatično pa je učinkovalo, da so bili vsi razstavljene predmeti lepo okrašeni z dehtecim lipovim cvetjem in zelenjem, kar je dajalo celotni razstavi še prav poseben čar domačnosti, naši narodni umetnosti pa zlasti še poseben simbol skladnosti in uravnovesenosti. Ta razstava je pribavila obilo obiskovalcev, zlasti staršev mladine, ki so z velikim občudovanjem in pohvalo zrlj na dela svojih sinkov.

● Bleiweisova cesta se zapre od Knaflijeve ulice do Aleksandrove ceste za vsah javni promet, zato naj se ta vrši iz Levstikove ulice čez Erjavčovo cesto v Gradišče.

● Začetek letnega časa v ljubljanskih trgovinah. Ze nekaj dni vidimo, da imajo modne in nekatere manufakturne trgovine večji opoldanski odmor in sicer do 15, zato so pa zvečer odprte do 19. Trdno smo prepričani, da bodo te sodobne in moderne trgovine le na dobičku. Kdo pa hodi v opoldanski vročini v trgovino, ako mu je dana prilika, da more zvečer v hladu to opraviti? Cestitamo k lepi socialnosti, ki so jo s tem ti trgovci napravili svojim uslužbencem in želimo, da bi jih tudi drugi naši trgovci posnemali — vsaj radi enotnosti, kar drugače res ne bomo vedeli, kdaj in do kdaj je kje odprto. — Konsument.

● Ljubljana je upadla včeraj že za nadaljnega pol metra. Zatvornica v Trnovem je odprta in se voda naglo odteka. Na Barju je voda že zapustila večino poplavljenih travnikov. Jez na Ljubljani je močno poškodovan in dere voda tudi skozenj. Ko se voda odteče, bo treba že temeljito popraviti.

● Dolenjska tramvajska proga. Prav tam, kjer so dolensko tramvajsko progo zakrpali šele pred meseci, so jo morali te dni zopet popraviti, namreč za železniškim prelazom. Dali seveda niso novih tračnic, ki bi bile edino umestne, temveč so nekoliko uravnali stare, ki so jih pobrali s prejšnje mestne proge. Dolenjska tramvajska proga je taka, kakor berčeva suknja: krpa pri krpi. Kako dolgo bo ta škrapna proga še držala, je seveda vprašanje.

tretja je napravila široko luknjo v stropu, razbila spodaj ob steni stoječe lastavice gnezdo ter nato udarila ob steno prilijca in od tu na prosto v plot, ki ga je razbila v daljavo več metrov na drobne trščice, četita pa si je poiskala pot na prosto skozi ostrešje na ta način, da je razcefrala cel strešni tram ter razbila kup opeke. Ves poplaj je trajal dobro sekundo ter je bila med tem časom cela hiša oblitla v vijoličasto svetlobo. Po čudežnem naključju pa strela nikjer ni lesa niti osmodila, pa tudi prebivalcem hiše ni povzročila ničesar. Pač pa je sproščene ogromne elektricne energije, ki jo je vsebovala krogla, delovalo na elektrovod visoke napetosti, ki poteka ob hiši v daljavi kakih 30 metrov, s tako močjo, da je na Fali vrglo varovalke naravnost iz državev ter je bila dobava toka za kakih 10 minut prekinjena.

šem presledku je bil to zopet mesec, ko je število izdanih obrtnih pravic preseglo izbrisane.

□ Pocieni do radija. Najcenejši radio-aparat si je preskrbel neznanec, ki se je pred nekaj dnevi vselil v sobo v Gosposki ulici kot »podnajemnik. Oglašil se je pri tvrdki Wipplinger ter naročil najdražji sprejemni aparat, ki so mu ga za poskušnjo montirali v sobo. Komaj je bil aparat montiran, že ga je novi lastnik zopet odmontiral ter z aparatom vred neznanokam izginil iz Maribora.

□ Vlomilci na poslu. Na Orovičevu prodajalno, ki se nahaja v lesenem paviljonu ob koncu mestnega parka, imajo dolgorpstrni vlomilci posebno piko. Ze nekajkrat so vlomili ter oplenili trgovino. V noči na ponedeljek so napravili zopet obisk ter odnesli celo zalogo jestvin in sladkarij.

□ Po pomoti spil strup in umrl. V Zilnici v Slov. goricah se je zgodila žalostna smrtna nesreča. 36 letni posestnik Franc Svarc, oče petih otrok, je po pomoti zavžil neko strupeno snov ter umrl v groznih bolečinah, preden so mogli priključiti precej oddaljenega zdravnika.

□ Potegavščina s smrtnim izidom. Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča, ki so ga tvorili predsednik vss. Lenart in prisednika vss. dr. Kotnik in Kolšek, je bila razprava proti 24-letnemu Francu Babšku iz Slopenje. Obtožen je bil uboja posestniškega sina Cirila Sirca. Dne 6. marca sta se oba sprla v Strugah pri kuhanju žganja, ki jima je stopilo v glavo. Vzrok spora je bila potegavščina, s katero je Babšek osmesil Zilnika. Slednji ga je v plačilo sunil s koleasa, Babšek pa njega nazaj z nožem v vrat ter mu prerazal žilo, da je izkrevavel. Obsojen je bil Babšek na 4 leta in 2 meseca robij.

Celje

● Okrožni odbor obrtniških združenj v Celju bo z ozirom na naredbo ministra trgovine in industrije, ki je izšla v Službenem listu dravske banovine št. 45 z dne 6. junija, ki govori o sorodnosti obrtov, s katero se dopušta, da morejo imetniki sorodnih obrtov polagati mojstrski izpil, ne da bi dokazali, da so se istega učili, napravilo na pristojno mesto predstavko. Obrtništvo s to naredbo ni zadovoljno, ker vsebuje razna nesoglasja, zato bo celjski okrožni odbor skušal, kakor že omenjeno, s predstavko dokazati neutemeljenost nekaterih točk.

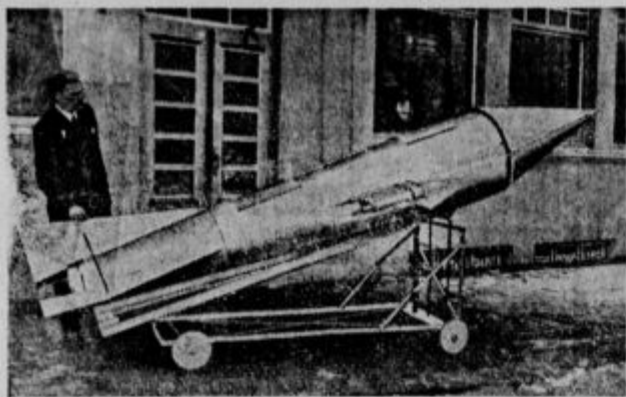
● Romanje k Mariji Bistrski in izlet v Zagreb 16. in 17. junija. Romarji naj si danes in jutri kupijo vozovnico za romanje k Mariji Bistrski, ki stane 42 Din. Dne 16. junija bomo ves dan pri Mariji Bistrski, v nedeljo pa v Zagrebu.

● Umrli so v celjski bolnišnici Urša Obad, 75 letna mestna reva iz Celja; Anton Jelen, 58 letni brezposelni hlapec z Velike Pirešice; Alojzij Pisljček, 70 letni mestni revež iz Celja. N. v m. p.!

● Strela je udarila v nedeljo okrog pol dne v hišo posestnika in gostilničarja Radeja na Bregu. Strela je porušila en dimnik, druge škode pa ni napravila.

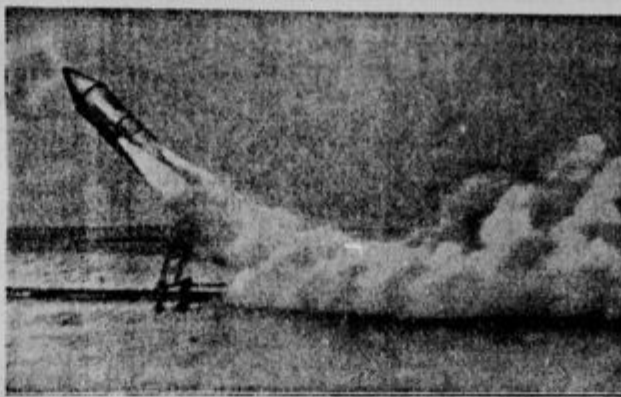
● Mlad je začel krasti. V soboto je bila ukradena služkinja Angeli Winkler na Glavnem trgu zlata zapustila ura, vredna 800 Din. Neki 9 letni učenec ljudske šole je to uro ponujal nekemu gosposu za 4 Din, kateri mu je pa uro vzel in prijavil zadevo policiji, ki je fanta kmalu staknila. Priznal je, da je uro ukradel in da je izvršil še več tatvin.

● Nevihta nad Celjem. Skrajaj ne mine dan brez dežja in manjše nevihte. Tudi včeraj popoldne se je kmalu po 2 uri stemnilo nebo. Bliskalo in treskalo je nekaj časa, vmes je pa bilo kakor iz šaka. Med dežjem je padala tudi drobna tofa. Sploh imamo letos zelo kisloto vreme. Smo že sredi junija, pa niti kopališča še niso odprta zaradi slabega vremena. Druga leta je bilo ob tem času že vse živo na Savinji.

V raketi bo irčala pošta

Gerhard Zucker se te dni pripravlja na Angleškem na to, da bi spustil iz Anglije pošto raketo čez Rokavski preliv na evropsko celino. Angleška vlada mu je dala dovoljenje za zaposkus. Izumitelj je prepričan, da bo na ta način mogoče redno pošiljati pošto iz Anglije v Evropo in narobe.

Med zopet v čislih kot zdravilo

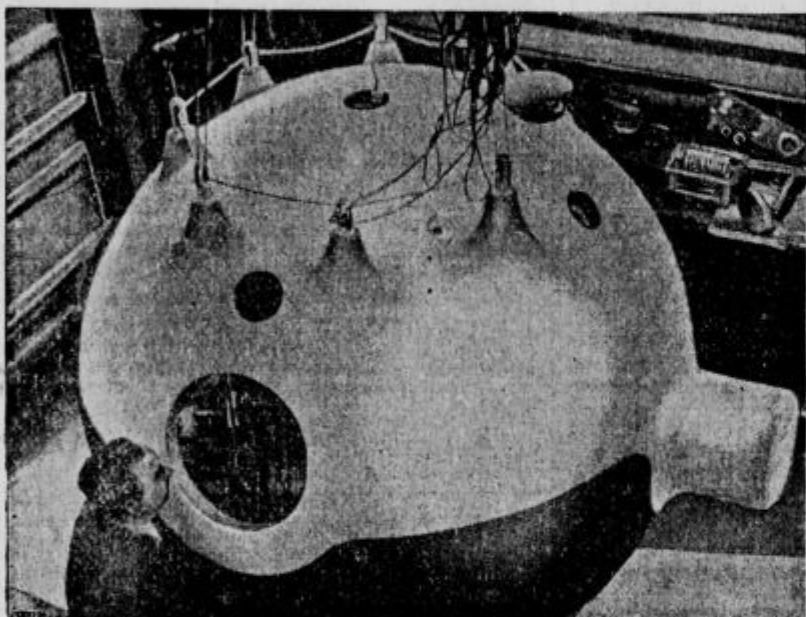
Že v starodavnih časih je bil med na glasu izvrstnega živila, a tudi zdravila. Priprosto ljudstvo ga je rabilo pri raznih boleznih. Tóda v teku stoletij se je mnenje o redilni in zdravilni moči medu menjalo, prišel je popolnoma pozabo. Mnogo zdravnikov je celo menilo, da se redilna moč medu pretirava. V zadnjem času je prišel med tudi v zdravniških krogih zopet do veljave.

Glavno vsebino medu tvorijo ogljikovi hidrati. Vrednost medu se ceni po vsebini, oziroma količini ogljikovih hidratov, ki jih vsebuje med. Neki italijanski raziskovalec je ugotovil, da je med pravi »vir energije«. Med ima to posebno svojstvo, da naši organi lahko prebavijo razne vrste sladkorja, ki ga vsebuje, v neizpremenjeni obliki. Pri tem ni treba, da nastopijo prebavni sokovi in izvršijo kemično preoblikovanje.

Kakovost medu je odvisna od cvetov, s katerih je bil nabran. Dr. J. Ott trdi, da je takozvani očiščen med (mel depuratum) malo uporaben za zdravilne namene. Ker med hitro proizvaja toploto, je njega uživanje posebno priporočljivo ljudem, ki morajo delati na mrzlem. Med lahko porabljamo tudi kot hranilo, ki nadomešča škodljivi alkohol. Med vzpodbuja in krepi mišičje, pobija trudnost in onemoglost. Priporočljiv je posebno pri dolгих pohodih, ki jih ima vojska, ali pa pri turizmu, sploh pri sportu.

Med naj uživa tudi tisti, ki noče dvigniti svojo težo. Med ne vsebuje nukleinov. Zato ga lahko tudi porabljajo revmatični. Nadalje ga lahko uživajo bolni na obistih, tudi tisti, ki jim je seč krvav, ali pa se jim v krvi nabira klor. Ker nima apnenih soli, se lahko vživajo tudi pri poapnjenju. Priporočljiv je v želodčnih boleznih, črevesnih, pri želodčnih tvorih ter pri zaprtju, in sicer bolj kakor navaden sladkor. Med uživajo tudi bolni na srcu. V tem primeru med ne dobavlja samo toplote in hrane, temveč deluje na srčno živčevje ter ga krepi celo pri srčnih krčih. Po uživanju medu nastopi okrepitev srčnega delovanja. Učinek drugih srčnih zdravil se z uživanjem medu še okrepi. Pritisk krvi popusti in izločenje seča se poveča. Zelo dobro vpliva med tudi pri obolenju jeter, pri zlatenici, pri sladkorni bolezni. Med naj uživajo slabokrvni. Pri zdravljenju s postom naj se med uporablja mesto sladkorja. Dobro vpliva na črevesje, ki je bilo kakorkoli ranjeno, pri operaciji ali kakorkoli.

Mnogi zdravniki so pričeli zopet opozarjati na vrednost medu kot hranila pri otrocih. Med vsebuje mnogo vitaminov. Lahko ga uporabljamo tudi kot lahko odvajalno sredstvo, nadalje tudi proti kašlju. Med naj uživajo posebno tisti, ki morajo mnogo delati z glavo in ki so privežani k pisalni mizi, ker krepi živčevje in odvaža.

Ing. Cosyns odleti v stratosfero dan na dan

To je gondola, v kateri se bo belgijski ing. Cosyns, Piccardov učenec v kratkem dvignil v atmosfero. Gondola je v glavnem že pripravljena. Manjkajo samo nekateri predmeti.

Evropa koraka po taktu mrtvaške koračnice

Ravnatelj statističnega urada v Berlinu dr. F. Burgdorfer je napisal v listu »Der Deutsche« članek, ki zasluži vso pozornost tudi naše javnosti. Članek navaja statistike o gibanju nemškega prebivalstva po letu 1900. Od leta 1901 do danes je padlo število rojstev v Nemčiji od 2.032.000 na 960.000, to je od 37 na 14,7 od tisoč. Po statistikah iz leta 1932 se biološka bilanca nemškega naroda zaključuje s primanjkljajem 30%. To se pravi, da bi morala Nemčija, ako bi hotela ohraniti prebivalstvo na sedanji višini, zaznamovati 300.000 rojstev več na leto. Dr. Burgdorfer trdi, da je Nemčija dosegla rekord glede padanja rojstev. Še pred Nemčijo je v tem pogledu Anglija. Gotovo je tudi, da je na Japonskem prebitek rojstev nad smrtjo že večji kakor v Nemčiji.

Tudi v Nemčiji je že mnogo mest, kjer ni število mrtvih mnogo večje kakor število rojstev. L. 1931 je bilo takšnih mest v Nemčiji 6, l. 1932 jih je bilo že 12 in l. 1933 že 15. Prebivalstvo Berlina že več let upada. L. 1933 je v Berlinu umrlo 13.000 ljudi več, kakor se jih je rodilo. Od l. 1926 do danes je umrlo v Berlinu 70.000 ljudi več, kakor se jih je rodilo. Lahko

bi tudi rekli, da je v Berlinu umrlo mesto takšne velikosti, kakor je Potsdam.

Ker tudi druge evropske države korakajo po taktu te mrtvaške koračnice, je gotovo, da je belo pleme začelo izumirati. Evropa bo torej kmalu postala kolonija drugih plemen, ki jih še ni napadla bela kuga.

Z bičem naj bi mu jih nasekal

Zelo obžalujem, da vas ne smem kaznovati z bičanjem, je rekel sodnik v londonski okolici (kraj Highgate) obtožencu. Ta, 18-letni mladenič John Robert Domainy, se je moral zagovarjati radi trpinčenja psa. — To, kar ste storili, — je nadaljeval sodnik, — je pravi umor. Domainy je »za zabavo« obesil na drevesu svojega hišnega psa. Neki slučajni izletnik je takoj prerezal konopec, ko je zagledal obešenega psa. Žival je še hropela, a kmalu poginila. — »Obsojeni ste za trpinčenje živali na en mesec zapora,« — je razglasil sodnik. »Ponavljam zopet, da bi najrajši vam zapisal primerno število udarcev z bičem. A na žalost ne vsebuje kazenski zakon nobene zadevne določbe.«

Pri nas neprestano dežuje, na Angleškem je pa strašna suša. Studenci so usahnili, v vodnjakih ni več vode in ljudje morajo iz silne daljave dovažati vodo. Na naši sliki vidimo prebivalce iz neke vasi blizu Derbvia, ki črpa vodo še iz edinega vira.

Grdo izzivanje katoličanov

Nedavno so narodni revolucionarji v Mehiki imeli protikatoliški kongres, in sicer prav v katoliški cerkvi! To se je zgodilo v Yanhuitlanu v pokrajini Oaxaca. General Cardelas je strahovito napadel katoliško duhovščino; Cardelas je voditelj revolucionarne stranke. Dejstvo, da je bil kongres v katoliški cerkvi, je silno razburilo katoličane.

Američanka je povila pet otrok

Neka mati je v Kanadi rodila 5 otrok. Vsi so deklice. Zdravniki upajo, da jih bodo ohranili pri življenju, čeprav se doslej to v takšnem primeru še ni posrečilo. Izreden dogodek je seveda zbudil nenavadno pozornost v vsej Severni Ameriki. Starši so prejeli čestitke z najrazličnejših krajev, a obenem tudi mnog daril.

Če ne ljubljanski, pa vsaj slovenski

Te dni smo priobčili sliko nebotičnika v Varšavi, ki je po »vsi zunanosti« zelo podoben ljubljanskemu. Vprašali smo svoje bravce »Mar ni ljubljanski?« Prijatelj našega lista, ki je bil v Varšavi, ko so nebotičnik gradili, nam je odgovoril: Varšavski nebotičnik je menda 11 metrov višji (67 m) kakor ljubljanski. Z vrha lahko vidiš vse ogromno mesto, ki leži pod njim, z »zamikom«, bivšim kraljevskim gradom in sedanjo predsedniško palačo, z vsemi ministrstvi, Lazienkami, varšavskim Tivolijem z dvorcem Belveder, v katerem stražijo bivšega predsednika Pilsudskega; s poletnim dvorcem poljskih kraljev iz 18. stoletja. V istem parku na umetnem jezeru ter z rujavo umazano Vislo, ob katere bregovih judovske naselbine ločijo centrum mesta od predmestja Prage onstran reke, 2 km široke. Škoda, da Vam poročevalec ni poslal še te podrobnosti. Glavno delo, statični proračun celotne zgradbe in detajlni proračun spodnjih petih nadstropij, je izvršil Slovenec ing. Poníž, ki je sedaj asistent na lvovski tehniki. Zanimivo je tudi, da njegovega imena ni bilo med imeni graditeljev na deskah, ko se je stavba gradila, čeprav je bila na njih cela vrsta imen vseh mogočih stavbenikov in rokodelcev.

Mlad igralec nasproti svojemu tovarišu: »Iz vsakega mesta, v katerem sem bil doslej, mi pišejo dame.«

»A tako... Tiste, ki jim nisi plačal najemnine.«

Polarna strela

Že nekaj časa je poskrbljeno za dobro železniško zvezo med Leningradom in Murmanom z brzim vlakom. Temu vlaku so nadeli ime »polarna strela«, ker vozi z izredno brzino.

»Moja žena je sanjala danes, da sem postal milijonar.«

»Vi ste še srečni — to si je moja žena že davno ubila v glavo.«

General Berenguer, zadnji minist. predsednik Španske pod vladjo kralja Alfonza. Sindikalisti so hoteli ustreliti njega, zadeli pa so njegovega brata in ga ubili.

Zakonska pogodba pred 120 leti

V nekem južnonemškem mestu je bila pred 120 leti sklenjena naslednja zakonska pogodba, ki menda ni zgubila nič na aktualnosti. Nad vsemi pisanimi pogodbami seveda stoji zakon božji, ki zakon najbolje varuje.

Zakonska pogodba.

Čl. 1. Ljubiva se srčno, čutiva, da bi drug brez drugega ne bila nikdar srečna; radi tega se za vedno združiva v za vedno zvesta zakonca.

Čl. 2. Ferdinand posveti vse svoje bitje Luizi, da ji bo tako z neumorno pridnostjo preskrbel prijetno in brezskrbno življenje.

Čl. 3. Luiza se bo na drugi strani prizadevala, da bo s skrbnim gospodinjstvom ubrala zlato srednjo pot v hišnem gospodarstvu.

Čl. 4. Ker so v zakonskem življenju prav malenkostni vzroki velikih sporov, se obvezujeta, da bosta drug proti drugemu popustila brez vsakega odpora.

Čl. 5. Glede noše n. pr. se ravna vsak del po okusu drugega. Ferdinand obljublja, da se bo bolj skrbno nosil, da ne bi žalil Luizinega očesa; Luiza bo gledala na to, da bi s pretiranim lepoticenjem ne vzbujala videza, da hoče privlačevati druge moške. Glavno lepotilo našega telesa bode snaga, ker nasprotno pri osebah, ki morajo skupno živeti, odbija.

Čl. 6. Ukazujoče besede: »jaz hočem«, »jaz vztrajam pri tem«, »jaz ukazujem«, bova črtala popolnoma iz svojega hišnega besednjaka.

Čl. 7. Luiza se bo skrbno pazila vsakega videza, da svojega moža ne spoustuje; kajti vsaka žena, ki si dovoli takšne dvoumne izraze, da drugim možem znamenje, naj se približajo z upanjem na zmago.

Čl. 8. Ferdinand bo Luizo javno častil, da jo bodo tudi drugi častili. On ne bo nikdar drugim ženskam delal poklonov, ki bi šli čez mejo družabne olike in bi pričali o triumfu teh nad ženo.

Čl. 9. Pri izbihi družbe bova oba previdna. Nikdar ne bova pustila v hišo ljudi, ki bi lahko s svojo hinavščino in zvitostjo kršili hišni mir.

Čl. 10. Med »moje« in »tvoje« ni nikake ločitve. Naša najvišja skupna posest je medsebojna ljubezen, in ta zaklad, ki ga v drugih srečih bežeči čas kaj pogosto razje, naj pod njenimi perutmi raste pri nas do groba.

Onir: »Danes popoldne je tako krasno vreme. V nobenem primeru ne ostanem doma.« Ona: »Prav imaš, kar pojdiva v kino.«

XIV. Ljubljanski velesejem

Zivimo se vedno v težavnih gospodarskih razmerah, katerih konca še ni videti, čeprav nam toliko gospodarskih strokovnjakov in politikov napoveduje bližnji konec krize. Vemo, da prehajamo izredno počasi iz krize v boljše čase in da tudi v sedanjih krizi ni boljše.

Zato je razveseljiv uspeh letošnjega velesejma, ki je pokazal, da v kljub vsemu napredujemo in s tem dokazujemo krepko voljo, da se izkoplamo iz sedanjih težav in neprimlik. Naše gospodarstvo si utira svojo pot dalje.

Letos je naš velesejem zlasti povdaril pomen domače produkcije, ki se iz leta v leto bolj razvija. Mednarodni značaj velesejma pa je pokazalo veliko število inozemskih razstavljalcev s produkti, ki jih doma ne izdelujemo, ali pa jih premalo izdelujemo. Na razstavnem prostoru ca. 40.000 m² je bilo 625 razstavljalcev, od teh 411 domačin in 211 inozemskih. Med inozemskimi razstavljalci so bile zastopane tele države: Grčija 91, Avstrija 51, Nemčija 49, Češka 6, Madžarska 4, Amerika 3, Francija, Švica po 2 in z enim razstavljalcem Anglija, Danska, Finska, Italija, Španija in Švedska.

Število obiskovalcev je znašalo okoli 100.000. Prišli pa so iz vseh, tudi najbolj oddaljenih delov naše države, zastopano pa je bilo dobro tudi inozemstvo: Avstrija, Bolgarija, Francija in Nemčija. Poseben napredek in zanimanje beležijo tele naše panoge.

Lesna z odlično razvitim pohištvo in pletarstvom; usnarska z vsemi vrstami usnja in okusno usnarsko konfekcijo; papirna z lastno produkcijo papirja vseh vrst, novorazvita avtomobilska industrija in ona pnevmatike, lepo procvitajoča tekstilna,

kemična, živilska, strojna in kovinska industrija, poljedelski sitiji in orodje; vse je bilo dostojno zastopano.

Posebno bmembo zaslužijo vsled svoje smotrene organizacije letošnje poučne specialne razstave: kartografska, razstava jugoslovanskih plakatov, poučna izložba o reklamah in propagandi, gospodinjstva, Zena v poklicu, razstava ruske emigracije in razstava malih živali. Večji zaključki in prodaje se beležijo: v pohištvo, preprogah domačin in perzijskih, avtomobilih, pletilnih, poljedelskih in gospodinjstvih strojih, pnevmatikah, kovinskih izdelkih, usnju in konfekciji, papirju, kemičnih izdelkih in živilski industriji, glasbilih, elektrotehnikah, bižuteriji, narodnih vezeninah, čipkah in najrazličnejših praktičnih novostih.

Letos pa moramo s trgovskega stališča še posebej poudariti pomen dveh reprezentacijskih razstav: nemške in grške. Nemčija je pokazala zlasti svoje radijske aparate, nadalje izdelke svoje avtomobilske industrije. Obenem pa je uredila svojo informacijsko službo, o kateri smo že izčrpano poročali. S tem je storišla ta reprezentativna razstava veliko uslugo celokupni nemški industriji, ki je pridobila za svoje proizvode večro interesentov. Poseben oddelek je tvorila tudi grška razstava, ki je tudi pokazala s številnimi proizvodi grško izvozno moč. Grška razstava je bila sploh prva uradna razstava, ki je bila pa tudi vzorno organizirana. Uspeh teh dveh razstav je bil znaten.

Prihodnja velesejemska prireditel bo v jeseni: »Ljubljana v jeseni« ter bo trajala od 1. do 10. septembra 1934.

je postal znatnejši in je znašal: vojna škoda 400 kom., 8% Bler. pos. 1000 dol. in 7% Bler. pos. 3000 dol.

Ljubljana, 7% inv. pos. 70—71, agrarji 37 den., begl. obv. 54 den., 8% Bler. pos. 60.50 den., 7% Bler. pos. 54—55, 7% pos. Drž. hip. banka 67 den., Kranj, ind. 250 bl.

Zagreb, Drž. papirji: 7% inv. pos. 71 den., agrarji 37 den., vojna škoda 300.50—308 (300.308), 6% 308 den., 6% begl. obv. 54 den., 8% Bler. pos. 60.50—61 (60.50), 7% Bler. pos. 54—55.00 (54.25). Delnice: Nar. banka 4015, Priv. agr. banka 215 do 217, Osl. sladk. tov. 150 bl., Impex 50 den., Trboveljska 82—90.

Belgrad, Drž. papirji: 7% inv. pos. 71—71.50 (71), agrarji 37—38, vojna škoda 307—308, 9. 307 do 308 (308, 307), 11. 307—308 (308), 6% begl. obv. 54—54.25 (54), 8% Bler. pos. 60—61.50 (60.50), 7% Bler. pos. 54.50—55.50, 7% pos. DHB 67.50—69 (68). Delnice: Nar. banka 4060 den., Priv. agr. banka 214.50—216 (214).

Žitni trg

V Vojvodini je deževno vreme, saj je bil v Novem Sadu še danes dopoldne dež. Tako ni pričakovati, da bi se žetev začela že okrog 15. t. m., kot je bilo napovedano, ampak nekoliko kasneje, če se vreme izboljša. Pšenica je danes postala nekoliko cvrstejša, ker jo je začela kupovati za izvoz Privilegirana izvozna družba. Družba plača 127.50 na kanalu ob Tisi. Koruza je tudi nadalje zelo cvrsta, ker ni nobene ponudbe. Izvoz pa je stalno znaten, vlačilec za vlačilec gre iz naše države v inozemstvo. Koruza je trenutno tudi zelo težko dobiti.

Živina

Dunajski goveji sejov 11. junija. Priganih je bilo: 855 volov, 556 bikov in 525 krav, skupno 1.836 glav, od tega iz Avstrije 1.332, iz inozemstva pa 504 glave. Cene so bile naslednje (v šil, za kg žive teže): voli 0.95—1.32, bikji 0.82—1, krave 0.80—1.05, klavna živina 0.50—0.78. Zaradi velike ponudbe so cene bikov padle za 5—8 grošev, klavna živina je obdržala cvrste cene pred, tedna, do čim so dobre krave zabeležile slabše cene pred, tedna. Voli vseh vrst so popustili v ceni do 5 grošev.

Smrt neznanca na žel. progi

Ljubljana, 11. junija. Davi okoli treh, še v temi, je naletel železniški čuvaj pri km 223, v bližini gostilne »Pri sedmici« v Mostah, na strahovito razmesarjeno truplo, katero je lokomotiva presekala na dvoje. O strahoviti najdbi je obvestil moštansko stražnico, ta pa upravitelja policije. Na lice mesta sta že okoli 4 zjutraj prišla dežurni uradniki g. Macarol in policijski zdravnik dr. Avramovič. Policijska komisija je ugotovila, da gre skoraj očitno za samomor. Na kraju, kjer je lokomotiva prerezala truplo, ni železniškega prelaza in je moral samomorilec preplezati ograjo. Ni izključeno seveda, da gre tudi za nesrečo.

Neznanec je približno 25 let star mladenič. Pri truplu so našli le prazno listnico brez vsakih listin in nekaj drobnarij, tako, da policija ni mogla ugotoviti identitete. Kljub poizvedovanju se ji do popoldne ni posrečilo zvedeti, kdo je.

Lokomotiva je mladeniča vlekla kakšnih 25 m s seboj, tako, da je bila proga v vsej tej dolžini pobrizgana s krvjo. Mladenič je bil 165 cm visok, kostanjevih kodrastih las in okroglega obraza. Obleden je bil v sivojav progast suknič in v nove svetlosive hlače, znamke »Tivars«. Na sebi je imel svoje lepo perilo, na nogah pa sandale.

Truplo je dala komisija prepeljati v mrtvašnico k Sv. Križu. Policija je tam fotografirala obraz, da bi omogočila identifikacijo. Kdor bi kaj vedel o takem mladeniču, naj sporoči policiji. Po videzu sodeč je bil to kakšen boljši delavec ali dijak.

Pozno zvečer je policija le ugotovila identiteto neznanca. Je to nekoli Edvard Trebežnik, brivski pomočnik pri mostru g. Podražju in stanujoč v Florjanski ulici. Druge podrobnosti še niso znane.

Pluj

Nevihita s točo. Po Dravskem polju in Sloven-skih gorah je zopet divjala nevihita s točo. Napravila je veliko škodo na polju in vinogradih. Strela je zaporedoma treskala v telegrafске naprave in povzročila ogromno škodo poštni upravi.

Nevarno se je ponesrečil 48 letni posestnik Lovrene Herne iz Starošincev, občina Podlehnik. Ko je vozil drva iz gozda, je voz zdrknil v cestni jarek in se zvrnil ter Herneca pokopal. Dobil je hude poškodbe po vsem telesu in si je zlomil tudi desno nogo.

Iz sodne dvorane. Na naše tozadevno poročilo iz Pluja v sobotni izdaji z dne 9. t. m. izpopolnimo v toliko, da je na tri tedne strogo zapora pogolno na dve leti kaznovani Ignac Repič, viničar v Kicaru in ni identičen z železničarjem Ignacem Repičem, istotako iz Kicaru.

Dvodirarski kovancec je pogoltnil 6 letni Jožef Hanželič, sin posestnika iz Dornave. Pripeljali so ga v plujsko bolnišnico, kjer mu bodo morali najbrž izločiti kovancec operativnim potom. Stanje fantka je resno.

KULTURNI OBZORNİK

Trubadur in dvoje gostovanj

Verdijev »Trubadur«, ki spada v vrsto romantično nadahnjene italijanske opere XIX. stoletja z njenim idealom opevanja plemenitih, dasiravno od družbe zavrženih junakov po literarnem vzorcu Viktorja Hugoja, je po daljšem razdobju zopet postavljen na oder našega opernega gledališča. Morda to pospešeno valed gostovanja svetkega tenorista Pavla Mariona Vlahovića in obenem z njim zagrebške sopranistinja Zinke Kunčeve. Tako se je predstave v splošnem držal še občutek nepopolne izdelanosti, bodisi na muzikalni strani, ki jo je vodil dirigent dr. Švara, bodisi poudarjeno na režijski strani, ki je v rokah ravnatelja Polića pogrešala mnogo na vsebinski smiselnosti in plastični izdelanosti.

Nasprotno pa se je v tej predstavi pri sodelujočih pevcih izvijal velik dan, ki je mestoma pogljal ustvarjačo moč posameznikov do zavzetih vtiskov. Glavni gost večera, tenorist Vlahović je s svojim nastopom vzbujal prav mešane občutke. Pevec sega nedvomno po svoji vrednosti zlasti z ozirom na redkost tenorskih glasov iznad nivoja vsakdanje povprečnosti, kajti estetsko melodično oblikovanje s finesami niansiranja si je lepo prisvojil. Tudi zmore vlitu svojemu pevskemu podajanju mnogo občutene vsebine. Vendar pa se mu izmika poln učinek valed ne prav izenačeno postavljene glasu, ki vzbuja zlasti v višinah vlis stisnjenosti in valed preobčutno privzetege maniranja, ki postaja danes po svoji okoreli breizraznosti neiskreno hladen. V igri pa je pevec poslal v rutiniranega igralca brez doživljenosti. Sploh je njegov celoten nastop zapustil vtis neke površnosti, morda valed nemožnosti življenja v dani ambijenti in se morda zato podana vrednost z njegovo resnično ne sklada. — Ga. Zinka Kunčeva, ki je danes pri nas že poznana in priznana gost, je povzpela zlasti svoje arifone, koloraturno mešane speve do prepričevalne zavzetosti, tako z estetsko izoblikovanostjo tona kot s smiselno muzikalno interpretacijo. V njeno igro pa pada polagoma tudi že neka pridobljena rutina na škodo doživljene pristnosti.

Med našimi domačimi pevci je to pot močno vzrasla ga. Golobova, ki je stari ciganki Azuceni izoblikovala izredno prepričano podobo. Težavno pevsko stran je ne le premestila brezhibno, temveč ji je vtila tudi za čuda pristne občutenosti v vseh kontrastnih momentih strasti, groze in pokojne umirjenosti. Svojem visoko vrednemu petju pa je pridejala tudi toliko igralske izraznosti, da je njen odrski pojav stal pred nami kot dograjen lik in vzbudil tako veliko vero v njeno nadaljno umetniško pot. — G. Janko je v vlogi grofa Lune tudi močno razgibal naklonjenost poslušalcev. Njegov probojen in zveneč glas skriva v sebi izredne vrednote, ki le na žalost še niso dosegle prave učinkovitosti izoblikovanosti. Predvsem bi jim na osnovi močnejše notranje doživljenosti morali pridejati več fines in to s sredstvi popolnejšega mešanja obeh funkcij, s čimer bi svoj glas napravil dostopnejši za notranjo izraznost, ki si mora še posebej pri opernem pevstvu našti pot. S to izpopolnitvijo in s še močnejšo doživljeno igro bi zmogetl ustvarjati res visoke vrednote — dasi je tudi že v dani vlogi dosegel lep uspeh. — Končno pa je dobil tudi Ferrando v osebi M. Rusa izrecno izdelan lik, tako v jasnem in lepo zvočnem petju

(ki mu manjka le še polne izenačenosti) kot tudi v zunanji pojavi, zvezani s smiselno igro.

Gledališče je dogodek gostovanj napolnil dr. zadnjega prostora. V. U.

»Der grosse Herder«. Nachschlagewerk für Wissen und Leben. Vierte völlig neubearbeitete Auflage von Herders Konversationslexikon, Freiburg im Breisgau, Herder et Co. Achter Band: Maschona — Osmia, 1934. — Ze smo pisali o pomenu in vrednosti širokopotezno zasnovanega Herderjevega leksikona, ki gre proti koncu (4 zvezki). Poudarili smo zlasti to, da je objektivni, da obravnava vse sodobne izsledke in probleme, a zlasti, da razmotriva vse svetovne vrednote s posebnim ozirom na katoliška vprašanja, dogajanja itd., kar so drugi leksikoni bladno izpuščali. Tako ima 8. zvezek, ki obsega 1694 strani, stvarno orisano vprašanje misijonstva, svete maše, matere in materinstva itd. Na drugi strani pa vsebuje tudi strokovne članke o vseh mogočih vprašanjih svetovnih in domačih, preteklih in sodobnih, krščanskih in nekrščanskih; tako, da ima veliki Herder vided popolne objektivnosti; le to je njegova posebnost, da posveča vso pozornost tudi katoliškim vrednotam. Zdi se, da se je osmi zvezek tudi po slovanškem svetu bolj na široko razgledal kakor doslej. Upoštevanje ruski pomembnejši može, poljski (Mickiewicz itd.), češki, hrvaški (Mažuranić), bolgarski, slovenski (Miklošič) itd. Izmed jugoslovanskih pokrajin so v kratkih, značilnih potezah prikazani: Makedonija (s slikami krajin in narodnih noš), Crna gora (pod Montenegro — seveda s pravo dodatno označbo), Mletj itd. Pod Musikführer od 1. 1450—1895 je imenovan tudi naš Jakob Gallus-Petelin. Veliki Herder, ki je tudi po opremljenosti, leksikoničnih prilogah, tabelah itd. odlično urejen, bo radi stroge objektivnosti poraben ne le za katoliško razumnost, za katero je pred vsem pisal, marveč za razumnost vseh ver in svetovnih nazorov.

Nova pomožna knjižica. Pred kratkim je izšla v samozaložbi knjižica »Osnova aritmetike« od Srečka Borštnika. Brošurica je namenjena otrokom, ki prestopajo iz osnovne v srednjo šolo, očitno pred prestopom in še dolgo po prestopu v nižji srednji in podobnih solah. — Enako pa more biti namenjena vsakomur, ki si hoče pridobiti res temelje aritmetike, ako si jih ni pridobil v šolski klopi, kar se more z veliko verjetnostjo misliti od večine evropske inteligence, da o drugi ne govorimo. — Knjižica vsebuje poleg uvoda in dodatkov 150 točk v obliki vprašanih in odgovorov. Obsega 40 strani malega formata. Stane 7 Din, kar je v samozaložbi zelo malo in ni v nikakem razmerju z delom in vrednostjo snovi, kar jo mora priporočati vsem predmetnim pedagogom na srednji in osnovni stopnji in vsej mladini. — Sprito tolikih priporočenih publikacij, ki niti od daleč ne dosegaajo vrednosti te drobne knjižice, bi bilo pač pričakovati, da se čim bolj priporoči to delce, ki bo dobra pomoč tako dijakom, kakor pedagogom, posebno ob izpitih. — O vsebini knjižice sledeče: Uvodoma so podani razlogi, valed katerih je knjižica nastala, kakor tudi namen. Jedro tvorijo vprašanja in odgovori v šestih poglavjih. Dva dodatka govorita o številah v raznih jezikih in o slovanskih številkah. — Vsa izpeljava je metodično pravilna, upošteva starostno stopnjo in dečo duševnost. Smatramo, da je ta knjižica mladini ne samo koristna, temveč potrebna, zelo potrebna in jo zato prav toplo priporočamo. B.

OGLAS

Na dan 14. junija 1934. godine održaće se u 11 časova prva usmena direktna pogodba za nabavku 450.000 kg portland cementa u kancelariji režijske komisije Ministarstva Vojske i Mornarice određene sa Str. Pov. I. S. Br. 562/34, u zgradi Komande Dravske Divizijske Oblasti u Ljubljani.

Uslovi se mogu videti kod Referenta Inženjerije komande Dravske Divizijske Oblasti u kancelarijsko vreme.

Kaucija se polaže na kasi Poštanske Stedionice u Ljubljani najdalje do 10 časova na dan zaključenja pogodbe, i to:

Naši državljani 20.000 Din.

Na strani državljani 40.000 Din.

IZ KANCELARIJE REŽIJSKE KOMISIJE

br. 56/34.

+ Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš nad vse ljubljani soprog, oče, stari oče, brat in stric, gospod

Josip Bečvar

komornik grofa Thurna

pokrepčan s tolažili sv. vere, v 68. letu starosti, danes mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek 12. junija ob 17 na pokopališče pri sv. Antonu.

Gustanj-Užice, 9. junija 1934.

ZALUJOČI OSTALI

Borza

Dne 11. junija 1934.

Denar

Danes so ostali neizpremenjeni tečaji Berlina in Curiha, popustili so London, Newyork, Praga in Trst, dočim so narasle devize Amsterdam, Bruselj in Pariz.

V zasebnem kliringu je narasel avstrijski siling na ljubljanski borzi na 9.30, isto na zagrebški in belgrajski borzi. — Grški boni v Zagrebu 30.65 do 31.35 (31), v Belgradu 30.65—31.35. — Angleski funt v Ljubljani 254.50, v Zagrebu 255.50 in v Belgradu 258. — Španska pezeta: v Zagrebu 6.35 den., v Belgradu 6.35 zaklj.

Belgrajski »Privredni pregled« prinaša vest, da so bile devize pretekli teden cvrste. Pojavilo se je namreč pomanjkanje deviz in tudi porcije so bile zmanjšane. Zaradi poostrove deviznih predpisov v nekaterih državah se je zmanjšal tudi dotok deviz na črno borzo, Napoleonor stane 195—200 Din, ameriški dolar v prostem prometu 50.50, sv. frank 16.35—16.37, fr. frank 3.32—3.35, nemška marka skoraj 20 itd.

Ljubljana, Amsterdam 2313.74—2325.10, Berlin 1314.03—1324.83, Bruselj 796.91—800.85, Curih od 1108.35 do 1113.85, London 171.97—173.57, Newyork 3376.33—3404.59, Pariz 225.27—226.39, Praga 141.90—142.76, Trst 294.63—297.03.

Promet na zagrebški borzi 30.200 Din, Curih, Pariz 20.3275, London 15.54, Newyork 307.125, Bruselj 71.90, Milan 26.625, Madrid 42.15, Amsterdam 208.80, Berlin 118.75, Dunaj 73.10 (57.60), Stockholm 80.05, Oslo 78, Praga 12.8075, Varšava 58.10, Atene 2.93, Carigrad 2.51, Bukarešta 3.05.

Vrednostni papirji

Cvrsta tendenca iz preteklega tedna se nadaljuje tudi ta teden in so danes tečaji večinoma beležili nekaj višje zneske kot v petek. Tudi promet

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženski-
lovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali
oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri
surobilih. — Pri oglaših reklamnega značaja se ra-
čuna enokolonjska, 3 mm visoka petlinjska vrstica po
Din 2.50. Za pismene odgovore glede malih oglasov
treba priložiti znamko.

**Tudi Vaša
obleka
bo kakor
nova**

ako jo pustite kemično
čistiti in barvati v tovarni

JOS. REICH

Ljubljana
Poljanski nasip 1-5
Pralnica — Svetlolikalnica

Službe iščejo

Spretno dekle

želi službo postrežnice,
sobarice ali kuharice. Po-
nudbe upravi »Slovenca«
pod »Zelo pridna« št. 6685.

Mlada poročenca

iščeta mesto hišnika v
boljši hiši. — Naslov v
upravi »Slovenca« Mari-
bor pod št. 553. (a)

Službodobne

Pletilja

z 20—30.000 Din se sprej-
me kot družabnica k ple-
tarni za povečanje obrata.
Uspeh zagarant. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 6582. (b)

Agilno prodajalko

pridno, za podružnico na
deželi, iščem za takoj.
Kavcija 10.000 do 15.000
Din v gotovini. Osebo
se predstaviti pri: Jaka
Rozman, Smokuč, Zirov-
nica. (b)

Mizarski pomočnik

za furnirano pohištvo se
sprejme. Mrhar, Stane-
čič, št. Vid nad Ljub-
ljano. (b)

Vajenci

Pekovskega vajenca
takoj sprejemem. Prednost
imajo oni, ki so se že
učili. Naslov: Josip Vi-
demšek, pekov. mojster,
Murska Sobota. (v)

Denar

Hranilne knjižice

Kmetске ali Mestne po-
svojilnice — do 100.000 —
kupim. Naslov v upravi
»Slovenca« št. 6657. (d)

20.000 Din dobite

v slučaju poroke! Za po-
jasnila pošljite 5 dinarjev
upravi »Slovenca« pod
»Socijalno« št. 6684. (d)

Pouk

Samo še danes

se lahko vpišete v Pri-
pravljalni tečaj za spre-
jemni izpit za srednje
šole. Pražakova 8/II. (u)

Posrestva

Droben oglas v »Slovenca«
posrestvo ti hitro prodaja;
če že ne z gotovim denarjem
pač kupca ti s knjižico da.

Enonadstropno hišo

v Zagrebu zamenjam za
hišo ali vilo v Ljubljani.
Ponudbe pod šifro »Pe-
ščenica 350« 6570 upravi
»Slovenca«.

Restavracija

v centru Zagreba, z bo-
gatom inventarjem, zaradi
družinskih razmer napro-
daj. Lokal ima centralno
kurjavo. Prijeten vrt, ve-
lik promet. Cena zelo
ugodna. Naslov v upravi
»Slovenca« št. 6669. (p)

Glasba

Klavirji

prvovrstni instrumenti -
različnih vrst kakor tu-
di lastnih izdelkov že od
11.000 dalje dobite pri
R. WARBINEK
Ljubljana, Gregorčičeva 5
Dolgoletna garancija —
Prodaja na obroke tudi
proti bančnim knjižicam.
Strokovna popravila
in oglaševanje izvršujem
točno in ceno — Najce-
nejša izposojevalnica.

Auto-motor

Ford in Chevrolet

rabljena, kolesa s pneu-
matiko, poceni napredaj.
A. Gorec, d. z o. z., Tyr-
ševa 1. (f)

Nogavice - rokavice

kompletne potrebščine
za krojače in šivilje,
nadalje

bogata zaloga žepnih robcev,
toaletnih potrebščin, kravat,
vsakovrstnega modnega blaga
itd., po

najnižjih cenah

pri trdki

Josip Petelinc, Ljubljana

za vodo (blizu Prešernovega spomenika)

Kupimo

Suhe gobe

povzročeno, kupuje stal-
no po najvišji ceni Artur
Nachbar, Radeče.

Vsakovrstno

zlato kupuje
po najvišjih cenah
ČERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajal
a! motorja bi znebil se rad.
brž kupcev ti mnogo prižene
Slovenec najmanjši inserat

Zelo poceni

se oblečete pri Preskerju,
Sv. Petra cesta 14.

Fižol

vseh vrst, za prehrano,
dobite najceneje pri trdki

Fran Pogačnik,

d. z o. z., Tyrševa (Du-
najska) cesta 67.

Izborno koso

za 15 Din in patent ko-
sarnik »Blisk« — dobite
samo pri trdki Fr. Stu-
pica, Ljubljana, Gospo-
svetska 1. (l)

Domache salame

priznane najboljše ter
polemendolski sir nudi
delikatesa I. Buzzolini,
Lingarjeva ulica, za ško-
fijo. (l)

Telefon 2059

PREMOG
KARBOPAKETE
DRVA, KOKS nudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Psa volčjaka

čistokrvnega — eno leto
starega, dobrega čuvaja,
prodam. Naslov v upravi
»Slovenca« št. 6687. (l)

Berite

Slovenca
in oglašujte v njem!

Okrevališče „Jadran“ - Rab

Lepa sončna lega ob morski obali. Plaža. V bližini
pristanišča. — Ugoden odpočitek. — Rekonvalescen-
tom priporočljivo vsled stalnega zdravniškega nad-
zorstva. — Lepo opremljene, čiste in zračne sobe.
Prvovrstna kuhinja, hrana dobra in obilna, servirana
petkrat dnevno, postrežba vzorna. — Popolna oskrba
Din 65.— dnevno. — Informacije pri Upravi okre-
vališča „Jadran“ na Rabu.

Inserirajte v „Slovenca“!

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem prežalostno vest, da nas je zapustila za vedno naša
iskreno ljubljena žena, mati, stara mati, sestra, teta, tašča in
svakinja, gospa

Elizabeta Drnovšek roj. Prosenc

posestnica in gostilničarka

dne 10. t. m. ob tričetrt na devet zvečer, po dolgi, mučni
bolezni, v starosti 69 let, previdena s Svetotajstvi.
Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 12. junija
ob pol 10 dopoldne na farno pokopališče na Savi.
Maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, dne 18. junija
ob 7 zjutraj v farni cerkvi na Savi.
Pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.
Sava pri Litiji, Brno (Č. S. R.), Ljubljana, Mojstrana,
dne 11. junija 1934.

Zalujoče rodbine: Drnovšek, Prosenc, Rabič, Gregorc, Feštajn,
Jama, Ustar, Odlasek, Zajc — in ostalo sorodstvo.

Potrži naznanjamo tužno vest, da nas je za vedno zapustil
dne 10. t. m., v 89. letu starosti, previden s tolažili sv. vere,
naše nadvse ljubljene oče, stari oče, brat, stric, svak in tast,
gospod

Albert pl. Levičnik

predsednik deželne sodišča v pokoju, meščan ljubljanski,
častni občan Logatca in Železnikov, bivši generalni varuh,
imejatelj reda Belega orla V. in sv. Save III. razreda

Truplo blagopokojnika se bo blagoslovilo dne 12. junija
1934 ob 2 popoldne v hiši žalosti, Napoleonov trg št. 7, odkoder
se prepelje v Železnike nad Škofjo Loko, kjer se bo vršil
pogreb istega dne ob 4 popoldne na tamošnje farno pokopališče.
Prosimo tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 10. junija 1934.

Zalujoči ostali.

Brez posebnega naznanila.

Rekordna vožnja

»Grayson« je rekel Davis, »prenagril sem se,
ko sem vam dejal, da pošljite svoje moštvo spat.
Potrebujem ga.«

Hladnokrvni vodja strojnikov je dvignil levo
roko do višine obraza in se nasmehnil, izražajoč
tako, da je že od kraja vedel, da bo njegovo
oseboje še koristilo.

»Kako je z vašimi posodami za vodo?«
Na levem in desnem boku je nekaj praznih,
nekaj polnih.

»Treba bo preliti vodo iz polnih na desni v
prazne na levi. Pojde to?«

Grayson je prikimal in inženjer potrdil.

»Hitro?«

»Dovolj.«

»Dobro. Kaj pa premog?«

Grayson, ki je razumel, kaj Davis hoče, ni

čakal, da natančneje pojasni vprašanje.

»Jemal sem na pravi in levi, kakor vselej. Si-

cer pa se to vidi,« je dodal kašoč na popolno rav-

novostje »Morske zvezde«.

»Vaše moštvo bo moralo zmetati premog z

desne na levo stran.«

»In potniki?«

»O, potniki!« je odvrnil Davis z glasom, ki je

neovrno pričal, da se briga samo za to, kar mu

narekuje njegovo poklicno znanje.

Nazvleč temu se je obrnil po nasvet k inže-

nerju, predstavitelju Družbe, čigar uloga se je

bolj in bolj zabrisavala.

»Močno se bomo nagnili,« mu je dejal in su-

hoparnost besed je izdajala, da se mu zdi to po-

jasnilo odvisno.

»Za koliko?«

»Za deset, dvanaest, morda štirinajst stopinj.

Ne vem natančno. Nagniti se moramo toliko, da

bo poškodba nad vodo.«

»Sloves, »Morske zvezde« bomo spravili v ne-

varnost!«

»Kako?« je vprašal Davis. »Sloves? Saj še

nima nikakega. Tistega, ki ste ga ji napravili z

reklamo? Ta ne šteje. Treba bo počakati še eno

ali dve leti, preden se bo dalo govoriti o slovesu.«

Nato še suhoparneje: »Odločil sem se. De-

lam to, kar se mi zdi najbolje. Če Družba...«

Stavka ni izgovoril do kraja, malomarno je

skomignil z rameni.

»Storite, kar vam pravim, Grayson. Obvestim

vas, ko bo naklon zadoščal. Predvsem pa hitite!«

Grayson in inženjer sta brez besede zapustila

zapovedišče, Davis pa se je pridružil Gerardu, ki

je na ograji sloneč opazoval prostranost in gledal

predse. Megla je tvorila napol prosojne kolobarje

okrog na vrhove višjih signalov, ki so naznanjali,

da »Morska zvezda« ne obvlada več svojega giba-

na. Ob njihovem svitu ni bilo razločiti, kaj de-

lajo moške na kaštelu, dasi je velel Haynes tam

namestiti štiri mogočne žaromete.

Gerard je molčal. Megla se je redčila. Včasih

so se stvorile v njej praznine, predori, ki se je

skoznje videlo miljo daleč svetlikanje vode. Brez-

delje je težilo Davisu. Mogoče ga tam spredaj po-

trebujejo. Včasih zadošča ena sama beseda, da se

stvar zasluša v pravo smer.

»Valovje nas bo oviralo, Gerard,« je dejal.

»Grem na kaštel. Opazujte dobro in če bi me po-

trebovali, udarite enkrat z zvonom.«

Dobro, poveljnik.«

Tako je spoznal, da je občutno primanjkovalo

mornarjev. Morali so delati z novim gradivom. Na

moč so se trudili, da bi pri jeklenih vrhove zmanj-

šali zasukanost, in pokatranjena jadrovinna je bila

pretoga, da bi se dala dobro obdelati. Haynes in

Herwick sta teknovala v naglosti in ročnosti z

možmi, ki so vezali zanjke.

Nazvleč mrzli vlagi je po napetih in nagrb-

čenih obrazih curljal pot. Razveselilo je Davisu,

ko je videl, s kako vneto vso hite. Užival je to

bratstvo, ki je družilo mornarje. »Vrli dečki!«

»Si se udaril?« je vprašal moža, čigar roka je

bila pokrita s krvavo odrgnino, od katere je kap-

ljala kri na mrežo.

»To ni nič!« je dejal mornar in otresel roko,

ne da bi dvignil glavo.

Haynes ga je opazil in rekel:

»V pol ure bo zaplata gotova.«

Davis je pogledal na uro: komaj pet in štiri-

deset minut je preteklo, kar so nasledili. Toliko

stvari so v tako kratkem času izvršili, da je dvo-

mil nad točnostjo svojega časomera. Obrnil se je

na Herwicka, ki je bil poleg njega zaposlen s

spletanjem dveh vrvi.

»Herwick, imate uro?«

Prvi poročnik je dvignil svojo zapestno uro

v polno luč in odgovoril. Ni bilo več dvoma: tri

četrt ure je zadoščalo, da je Haynes zasledil po-

škodbo, da so obvestili ladje na morju in obrežne

pošte, se odločili, kako bodo ravnali, da je dal

povelje Graysonu, da so delo začeli, in pomirili

razburjene potnike. In kar so naredili, je bilo

dobro narejeno!

»Haynes, obvestite me, čim bo zaplata dovrše-

na, ker mi še malo ni všeč, da se takole gug-

ljemo.«

K sreči ne premočno valovje je precej zibalo

ogromno gmo. To gibanje je nanovo vznemirilo

nekatero potnike, ki so se spet prikazali na krovu

in radovedno motrili obrise mož, ki so se brez

besed vneto predajali njim nerazumljivemu delu.

»Naročil sem, naj jim reko, da je poškodba

pri strojih. Kaj neki si sedaj mislijo?«

»Simon!« je dejal. »Idite v strojnico in povejte

Graysonu, kako je napredovalo naše delo. Poglej-

te, kaj dela — in mimogrede recite nekaj besed

tem potnikom. Pomirite jih!«

Tisti hip, ko je Simon odšel, je Gerard uda-

ril na zvon in poklical poveljnika na zapovedišče.

X.

Četrtek, 14. maja 19. . . Oh,

Iz Gerardovih rok je prejel Davis novo brzo-

javko z »Berlina«. Nemški brzoparnik je vpraševal

za podrobnosti, zahteval, naj ga sproti obveščajo o

ravnanju »Morske zvezde« in želel, naj mu sporoče,

če je izven vsake nevarnosti. Zatrjeval je, da bo

naslednjega dne ob zori na mestu, pripravljen po-

magati, če bi bilo treba. Izpod običaj